

Občinski svet Občine Gorenja vas – Poljane na podlagi 2. točke 11. člena, 38. in 52. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt) (Ur. l. RS št. 33/07 in 108/09) ter 17. člena Statuta občine Gorenja vas – Poljane (Ur. v. Gorenjske, št. 5/95 in Ur. l. RS, št. 80/01) na seji dne sprejel

ODLOK
o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del območja urejanja
pol 52-8 Poljane

I. UVODNE ODLOČBE

1. člen
(predmet odloka)

S tem odlokom se sprejme občinski podrobni prostorski načrt (v nadaljevanju: OPPN) za del območja urejanja POL 52-8 Poljane (v nadaljevanju: območje OPPN), ki vsebuje:

- območje OPPN;
- arhitekturne, krajinske in oblikovalske rešitve prostorskih ureditev;
- načrt parcelacije;
- etapnost izvedbe prostorske ureditve;
- rešitve in ukrepe za celostno ohranjanje kulturne dediščine, varstvo okolja in naravnih virov ter ohranjanje narave;
- rešitve in ukrepe za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno z varstvom pred požarom;
- pogoje glede priključevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro;
- druge pogoje in zahteve za izvajanje OPPN.

2. člen
(prostorske ureditve, načrtovane z OPPN)

Območje OPPN obsega ureditev okolice Šubičeve hiše v naselju Poljane in se razteza po dolžini javne poti, ki je pomembna komunikacija med naseljem Poljane in osnovno šolo Poljane. Poteka od mostu čez potok Ločivnica na začetku centra Poljan mimo Šubičeve hiše do dovoza k osnovni šoli Poljane iz regionalne ceste Gorenja vas – Škofja Loka. Predvidena je tudi ureditev zelenega območja med regionalno cesto in javno potjo, ki ločuje predvideno ureditev od glavne prometne povezave.

3. člen (sestavni del OPPN)

Sestavni del OPPN so:

- I. Besedilo: - splošni del
- odlok
- program priprave
- besedilo
- priloge
- II. Grafični del, ki obsega naslednje grafične načrte:
- 1. Načrt namenske rabe prostora**
1.1 Izsek iz občinskega prostorskega načrta občine Gorenja vas - Poljane M 1:1000
- 2. Vplivi in povezave s sosednjimi enotami urejanja prostora**
2.1 Vplivi in povezave s sosednjimi enotami urejanja prostora M 1:1000
- 3. Načrt območja z načrtom parcelacije**
3.1 Katastrski načrt s prikazom območja OPPN M 1:1000
3.2 Geodetski načrt s prikazom območja OPPN M 1:1000
3.3 Načrt obodne parcelacije in parcelacij zemljišč M 1:1000
3.4 Načrt zakoličbe M 1:1000
3.5 Površine, namenjene javnemu dobru in javni rabi M 1:1000
- 4. Načrt arhitekturnih, krajinskih in oblikovalskih rešitev prostorskih ureditev**
4.1 Ureditvena situacija – nivo pritličja z zunanjo ureditvijo M 1:1000
4.2 Ureditvena situacija – nivo strehe M 1:1000
4.3 Ureditvena situacija – značilni prerezi čez območje M 1:1000
4.4 Zbirni načrt komunalnih vodov in naprav M 1:500
4.5 Prometna shema M 1:1000
4.6 Prometno tehnična situacija M 1:500

4. člen (priloge OPPN)

Priloge OPPN so:

- Priloga 1: Izvleček iz strateškega prostorskega akta, ki se nanaša na obravnavano prostorsko ureditev
- Priloga 2: Prikaz stanja prostora
- Priloga 3: Obrazložitev in utemeljitev OPPN
- Priloga 4: Seznam strokovnih podlag
- Priloga 5: Smernice nosilcev urejanja prostora s pojasnili glede njihovega upoštevanja
- Priloga 6: Spis postopka priprave in sprejemanja OPPN
- Priloga 7: Povzetek za javnost
- Priloga 7: Načrt idejne zasnove rekonstrukcije javne poti JP 600981 Videm – šola
- Priloga 9: Načrt idejne zasnove križišča na R1 – 210/1110 Škofja Loka – Gorenja vas

5. člen
(izdelovalec OPPN)

OPPN je izdelalo podjetje Ravnikar Potokar arhitekturni biro d.o.o., Rimska cesta 8, Ljubljana, pod številko projekta 12/2010 v januarju 2012.

II. OBMOČJE OPPN

6. člen
(območje OPPN)

Območje OPPN zajema območje urejanja POL 52-8 Poljane ter se nahaja v katastrski občini Dobje.

Meja območja OPPN poteka na južni strani po severnem robu regionalne ceste Gorenja vas – Škofja Loka; na zahodni strani prečka parcelo 86/2 ter obstoječo povezovalno cesto med OŠ in centrom Poljan; na severni strani gre po južnem robu parcele 394/4, zahodni strani parcele 394/3, nato prečka parcele 394/1, 389/2, 389/1, po zahodni in severni stranici parcele 388, severni stranici parcel 387, 378/2, 378/1, 377 ter ob opornem zidu preko parcel 376/2, 376/1, 1482/5, 1482/6; na vzhodni strani pa ob strugi potoka Ločivnica.

Površina območja OPPN znaša približno 16988 m².

Območje OPPN zavzema naslednje parcele št.:

1482/5, 1482/6, 374, 376/1, 375/2, 1482/1, *179, 408/1, 1472/1, 1445/2, 407/3, 1445/3, 375/1, 376/2, *30/1, *30/2, *29, 377, 378/1, 378/2, 378/3, *27, 387, 388, *26, 399/2, *25, 389/1, *24/1, 394/7, *24/2, 394/8, 394/2, 394/3, 399/3, 86/2, 394/1, 394/6, 1444/6, 389/2, vse v katastrski občini Dobje.

Meja območja OPPN je analitično prikazana s koordinatami lomnih točk obodne parcelacije.

Meja območja OPPN je razvidna iz grafičnih načrtov št. 3.1. »Katastrski načrt s prikazom območja OPPN«, št. 3.2. »Geodetski načrt s prikazom območja OPPN«, št. 3.3. »Načrt obodne parcelacije in parcelacije zemljišč« in št. 3.4. »Načrt zakoličbe«.

III. ARHITEKTURNE, KRAJINSKE IN OBLIKOVALSKE REŠITVE PROSTORSKIH UREDITEV

7. člen

(vplivi in povezave s soslednjimi enotami urejanja prostora)

Območje OPPN obsega ureditev okolice Šubičeve hiše v naselju Poljane in se razteza po dolžini javne poti, ki je pomembna komunikacija med naseljem Poljane in osnovno šolo Poljane.

Poteka od mostu na začetku centra Poljan mimo Šubičeve hiše do dovoza k osnovni šoli Poljane iz regionalne ceste Gorenja vas – Škofja Loka.

Območje predstavlja stik urbanega dela Poljan z ruralnim in predstavlja povezavo med osrednjim območjem centralnih dejavnosti, centrom Poljan, ter nekoliko odmaknjenim delom območja centralnih dejavnosti, osnovno šolo Poljane.

Območje OPPN se navezuje na soslednje enote urejanja prostora z enosmerno (delno dvosmerno) povezovalno cesto s centra naselja (na vzhodni strani) proti osnovni šoli (na zahodni strani), na južni strani območje meji na regionalno cesto Gorenja vas – Škofja Loka, proti severu pa zaledje obstoječih hiš na območju prehaja v gozdnato pobočje.

Na obravnavanem območju se prepleta območje centralnih dejavnosti s površinami podeželskega naselja in urejenih zelenih površin.

Vplivi in povezave s soslednjimi enotami urejanja prostora so razvidni iz grafičnega načrta št. 2.1. »Vplivi in povezave s soslednjimi enotami urejanja prostora«.

8. člen

(dopustni posegi znotraj območja OPPN)

Na območju OPPN so dopustni naslednji posegi:

- odstranitev obstoječih objektov in naprav,
- sanacija in priprava stavbnega zemljišča,
- rekonstrukcija obstoječih objektov ter sprememba namembnosti,
- gradnja novih objektov kot nadomestna gradnja v obstoječih gabaritih
- gradnja prometne, komunalne, energetske in druge gospodarske infrastrukture,
- urejanje utrjenih in zelenih zunanjih površin.

9. člen

(opisi rešitev načrtovanih ureditev)

1. Ureditvena zasnova območja

Na obravnavanem območju je poglavitna celostna ureditev okolice Šubičeve hiše z ureditvijo javne povezovalne poti, vključno s parkirnimi površinami ter ureditvijo zelenih površin. Zaradi sorazmerno majhnega obsega obravnavanega območja ter predvidene celostne ureditve območje ni razdeljeno na posamezne prostorske enote.

2. Zasnova ureditve zunanjih zelenih površin

Obstoječe zelene površine na območju OPPN naj se ohranijo v največji možni meri, predvsem kvalitetno odraslo drevje (obolelo drevje naj se nadomesti z novim iste sorte).

Z novo prometno ureditvijo se sicer zmanjša obstoječi travnik med regionalno cesto Gorenja vas – Škofja Loka in lokalno prometno povezavo med centrom poljan in OŠ Poljane, zato se doda zeleni pas med nizom objektov in predvidenim novim pločnikom. Prav tako se doda vmesne zelene prekinitve s posamičnim nižjim drevjem v nizu asfaltiranih bočnih parkirnih mest.

Ureditvena zasnova območja je razvidna iz grafičnega načrta št.

»4.1 Ureditvena situacija – nivo pritličja z zunanjo ureditvijo«

10. člen **(pogoji za gradnjo nezahtevnih in enostavnih objektov)**

V območju OPPN je dovoljena postavitve naslednjih nezahtevnih in enostavnih objektov:

Vrsta objekta	Podvrsta objekta	Zahteve glede načina gradnje	Zahteve glede oblikovanja
NEZAHTEVNI OBJEKTI			
ograje		<ul style="list-style-type: none"> - do višine 2.2 m - medsosedska ograja je lahko zgrajena na parcelno mejo s pisnim soglasjem lastnika sosednjega zemljišča - ograja ob javni poti ne sme posegati v polje preglednosti - če ograja poteka v varovalnem pasu javne infrastrukture je potrebno pridobiti soglasje upravljalca infrastrukture 	<ul style="list-style-type: none"> - transparentne ograje - zelene meje iz avtohtonih vrst grmovnic (ciprese prepovedane) - polne (zidane) netransparentne ograje so prepovedane
škarpe in podporni zidovi		<ul style="list-style-type: none"> - ne smejo presegati višine 1.5 m 	<ul style="list-style-type: none"> - zazelenjene z avtohtonim rastlinjem - obložene z avtohtonim kamnom ali kamnitimi ploščami - vse škarpe in podporni zidovi morajo biti oblikovno poenoteni
spominska obeležja, razen spominskih plošč, ki so sestavni del fasade stavbe in so manjši od 1 m ² , ter spomenikov in spominskih obeležij na pokopališčih;	- kapelica	<ul style="list-style-type: none"> - rekonstrukcijo kapelice, ki je do 2. sv. vojne stala pred Strojarijevo hišo naj se postavi tako, da ne bo ovirala motornega prometa na javni poti; z glavno fasado naj bo obrnjena proti centru Poljan 	<ul style="list-style-type: none"> - okvirni gabariti ter osnovne oblikovne značilnosti naj sledijo verodostojnemu grafičnemu ter tekstualnemu gradivu, ki pričajo o izgledu porušene kapelice

ENOSTAVNI OBJEKTI			
objekti za lastne potrebe	- nadstrešek	- streha nad vhomom v objekt - streha namenjena zaščiti motornih vozil in koles - streha nad zbirnimi mesti za komunalne odpadke - velikost strehe max. 30 m ² - višine najvišje točke 4 m merjeno od najnižje točke objekta	- dvokapna streha - kritina enaka kot na obstoječi strešini - nadstrešek je prepovedano »zapreti« iz katerekoli strani - nadstreški na območju OPPN morajo biti med seboj oblikovno poenoteni ter iz avtohtonih materialov (les)
	- rezervoar za utekočinjen plin ali nafto	- v skladu z Uredbo o vrstah objektov glede na zahtevnost (UL RS, št. 37/2008)	- postavljeni na vizualno neizpostavljenem mestu
	- utrjena dvorišča	- do površine 500 m ²	- tlakovana dvorišča
pomožni infrastrukturni objekti	- pomožni cestni objekti	- v skladu z Uredbo o vrstah objektov glede na zahtevnost (UL RS, št. 37/2008)	- drogovji javne razsvetljave morajo biti poenoteni na celotnem območju OPPN ter oblikovno usklajeni z urbano opremo
	- pomožni komunalni objekti	- v skladu z Uredbo o vrstah objektov glede na zahtevnost (UL RS, št. 37/2008)	- ni posebnih oblikovnih pogojev
pomožni kmetijsko gozdarski objekti	- čebelnjak - kašča - kozolec - senik	- v skladu z Uredbo o vrstah objektov glede na zahtevnost (UL RS, št. 37/2008)	- ohranja naj se tipologijo krajinskih prvin in tradicionalnega stavbarstva
začasni objekti	- odprti sezonski gostinski vrt	- tlorisna površina max. 100 m ² - višina najvišje točke nadstrešnice max. 4 m	- morebitna zaščita pred slabim vremenom in soncem mora biti montažne izvedbe, da se lahko po izteku sezone vzpostavi prvotno stanje
	- oder z nadstreško m	- tlorisna površina max. 100 m ²	- montažne izvedbe, da se lahko po koncu prireditve vzpostavi prvotno stanje
	- začasna tribuna na prostem	- tlorisna površina max. 300 m ²	- montažne izvedbe, da se lahko po koncu prireditve vzpostavi prvotno stanje
spominska obeležja		- spominska plošča kot sestavni del fasade stavbe (manj od 1 m ²)	- plošča iz avtohtonega kamna

urbana oprema	- skulptura in druga prostorska instalacija	- v skladu z Uredbo o vrstah objektov glede na zahtevnost (UL RS, št. 37/2008)	- končna oblika in obdelava spomenika je predvidena kot delo priznanega kiparja ali pa kot rezultat internega natečaja
VZDRŽEVANJE OBJEKTOV			
investicijska vzdrževalna dela	- namestitev agregata za proizvodnjo el. energije	- aparati in naprave, ki se nameščajo na zunanji ovoj stavbe morajo biti locirani na vizualno neizpostavljenih mestih	
	- namestitev naprave za ogrevanje	- aparati in naprave, ki jih je mogoče nameščati na streho objekta, ne smejo presegati višine 1 m nad najvišjo dovoljeno višino posameznega objekta	- sončni kolektorji ali fotovoltaični paneli se lahko postavljajo na strehe objektov – razen na strehe objektov kulturne dediščine, za katere veljajo posebni varstveni režimi
	- namestitev sončnega zbiralnika ali sončnih celic	- za objekte kulturne dediščine veljajo posebni varstveni režimi	
	- namestitev toplotne črpalke		
	- namestitev klima naprav		- klima naprave je prepovedano montirati na glavne fasade, ki so orientirane na cesto
	- izvedba notranjih instalacij		- ni posebnih oblikovnih pogojev
	- namestitev TV anten		- ni posebnih oblikovnih pogojev
redna vzdrževalna dela		- v skladu z Uredbo o vrstah objektov glede na zahtevnost (UL RS, št. 37/2008)	- OPPN se nahaja v območju varovane kulturne krajine, zato velja za vse objekte splošno določilo ohranjanja tipologije krajinskih prvin in tradicionalnega stavbarstva

Na celotnem območju OPPN je dopustna gradnja pomožnih infrastrukturnih objektov v skladu s pogoji iz 21. in 22. člena tega odloka (promet in infrastruktura).

11. člen **(pogoji za oblikovanje novih objektov in usmeritve glede posegov na obstoječih objektih)**

Na obravnavanem območju se nahajajo objekti kulturne dediščine, navedeni v 11. členu OPN občine Gorenja vas - Poljane (Uradni list 48/10 z dne 4.6.2010):

17001	Poljane nad Škofjo Loko – Hiša Poljane nad Škofjo Loko 73
16999	Poljane nad Škofjo Loko – Hiša Poljane nad Škofjo Loko 62
18490	Poljane nad Škofjo Loko – Kamenski hlev
9699	Poljane nad Škofjo Loko – Rojstna hiša slikarjev Šubic,

za katere veljajo posebni varstveni režimi.

Splošni varstveni režim:

Na območjih registrirane kulturne dediščine so dovoljeni posegi v prostor in prostorske ureditve, ki:

- prispevajo k trajni ohranitvi dediščine ali zvišanju njene vrednosti,
- dediščino varujejo in ohranjajo na mestu samem (in situ)
- ne prizadenejo varovanih vrednot ali materialne substance, ki jih nosi

Na območjih registrirane kulturne dediščine ni dovoljeno:

- odstraniti (rušiti) registrirane kulturne dediščine,
- posegati v prostor ali izvajati dejavnosti na način, ki bi prizadeli varovane vrednote območja ter prepoznavne značilnosti in materialno substanco, ki so nosilci teh vrednot

V okolici območij kulturne dediščine se uveljavlja nadzor nad posegi v prostor, ki bi utegnili negativno vplivati na območje kulturne dediščine (vplivno območje dediščine).

V območjih stavbne dediščine velja dodatni pravni režim varstva, ki predpisuje ohranjanje naslednjih značilnosti objektov:

- tlorisna in višinska zasnova (gabariti),
- gradivo (substanca) in konstrukcijska zasnova,
- oblikovanost zunanjsčine (členitev objekta in fasad, oblika in naklon strešin, kritina, stavbno pohoštvo, barve fasad, fasadni detajli),
- funkcionalna zasnova notranjosti objektov in pripadajočega zunanjega prostora,
- komunikacijska in infrastrukturna navezava na okolico (pripadajoči odprti prostor z niveleto površin ter lego, namembnostjo in oblikovanostjo pripadajočih objektov in površin),
- prostorski kontekst, pojavnost in vedute
- celovitost dediščine v prostoru (prilagoditev posegov v okolici značilnostim stavbne dediščine)

Varstveni režim v vplivnem območju:

- podrejanje vsake rabe in vseh posegov v objekt in bližnji odprti prostor ohranjanju in vzdrževanju spomeniških lastnosti,
- prepoved spreminjanja višinskih gabaritov objektov v neposredni bližini spomenika zaradi ohranjanja funkcije prostora, njegovega zgodovinskega pomena in vedutnih pogledov na spomenik.

Za ostale obstoječe objekte, ki niso zavarovani kot objekti kulturne dediščine, vendar se nahajajo v območju varovane kulturne krajine, velja splošno določilo ohranjanja tipologije krajinskih prvin in tradicionalnega stavbarstva.

Za poseg v kulturni spomenik, vplivno območje kulturnega spomenika ali varstveno območje dediščine je potrebno pridobiti kulturnovarstveno soglasje za posege, ki ga izda organ pristojen za varstvo kulturne dediščine (28.-30. člen ZVKD-1).

Za poseg v objekt ali območje varovano po predpisih o varstvu kulturne dediščine, se štejejo vsa dela, dejavnosti in ravnanja, ki kakor koli spreminjajo videz, strukturo, notranja razmerja in uporabo dediščine ali ki dediščino izničujejo, razgrajujejo ali spreminjajo njeno lokacijo (26. točka 3. člena ZVKD-1).

Ob javni poti iz centra Poljan proti šoli je severno od SV vogala Strojarske hiše do 2. svetovne vojne stala kapelica. V sklopu celostne ureditve obravnavanega območja je predvidena njena rekonstrukcija. Njena nova lokacija je bližje potoku Ločivnica, prilagojena novi ureditvi tako, da ne ovira motornega prometa na javni poti, z glavno fasado naj bo obrnjena proti centru Poljan (okvirna mikrolokacija kapelice je razvidna iz grafičnih prilog). Okvirni gabariti ter osnovne oblikovne značilnosti naj sledijo verodostojnemu grafičnemu ter tekstualnemu gradivu, ki pričajo o izgledu porušene kapelice.

12. člen **(pogoji za oblikovanje zunanjih površin)**

Na območju OPPN je treba upoštevati naslednje pogoje za ureditev zunanjih površin:

- obstoječe zelene površine naj se ohranijo v največji možni meri; obolelo obstoječe drevje naj se nadomesti z novim drevjem iste sorte
- vse ureditve morajo omogočiti dostop funkcionalno oviranim osebam;
- površine za pešce morajo biti opremljene z urbano opremo in primerno osvetljene;
- elementi urbane opreme morajo biti oblikovno usklajeni;
- intervencijske poti izven vozišč je treba izvesti na način, ki dopušča ustrezno tlakovanje ali ozelenitev
- na južni strani asfaltirane ceste naj se uredi niša asfaltiranih bočnih parkirnih mest z vmesnimi zelenimi prekinitvami z drevoredom
- parkirišča za vzdolžno parkiranje na severni strani ceste naj bodo izvedena kot utrjena zelena površina s travnimi tlakovci
- med nizom objektov in predvidenim novim tlakovanim pločnikom naj se doda zeleni pas

13. člen **(lokacijski pogoji in usmeritve za projektiranje in gradnjo)**

Rojstna hiša slikarjev Šubic – ureditev vhodne ploščadi

Tlorisni gabariti vhodne ploščadi:

9.00 x 19.50 m

Absolutna kota ploščadi:

±0.00 = 386.30 m.n.v.

Opis arhitekturne zasnove ureditve vrta in pripadajoče okolice Šubičeve hiše:

Ureditev vrta in pripadajoče okolice Šubičeve hiše obsega vzpostavitev nove vhodne ploščadi, ki bi opozorila oz. poudarila pomembnost hiše in aktualne prenove, obenem pa bi se navezala na novo ureditev prometne infrastrukture med Poljanami in osnovno šolo.

Uporaba materialov:

Tlak vhodne ploščadi je predviden v avtohtonem naravnem kamnu nederseče finalne obdelave.

Urbana oprema:

Klop je predvidena v kamniti izvedbi iz avtohtonega naravnega kamna, izčiščenega monolitnega videza, z oblogo iz obstojnega masivnega, avtohtonega lesa, kot poklon rezbarski dejavnosti Štefana Šubica.

Vertikalni točkovni spomenik je predviden kot monumentalni kamnit monolit, prav tako iz naravnega avtohtonega kamna, z vrezanim spominskim napisom.

Končna oblika in obdelava spomenika je skupaj s predlogom arhitekta predvidena kot delo priznanega slovenskega kiparja ali pa kot rezultat internega natečaja.

14. člen (pogoji za odstranitev objektov)

V primeru odstranitve obstoječih objektov na obravnavanem območju je možna nadomestna gradnja v obstoječih gabaritih.

IV. NAČRT PARCELACIJE

15. člen (načrt parcelacije)

Obstoječa parcelacija območja OPPN se prilagodi predvideni ureditvi.

Parcelacija zemljišč in geokoordinate točk parcelacije so razvidne iz grafičnih načrtov št. 3.3. »Načrt obodne parcelacije in parcelacije zemljišč« in št. 3.4. »Načrt zakoličbe«.

16. člen (javne površine)

Površine, namenjene javnemu dobru in javni rabi, so razvidne iz grafičnih načrtov št. 3.5. »Površine, namenjene javnemu dobru in javni rabi«.

V. ETAPNOST IZVEDBE PROSTORSKE UREDITVE

17. člen (etapnost gradnje)

Gradnja se bo izvajala v etapah skladno s potrebami investitorja. Vsaka etapa mora biti zaključena celota, vključno s prometno, komunalno in energetska infrastrukturo ureditvijo in priključki ter zunanjimi ureditvami.

VI. REŠITVE IN UKREPI ZA CELOSTNO OHRANJANJE KULTURNE DEDIŠČINE, VARSTVO OKOLJA IN NARAVNIH VIROV TER OHRANJANJA NARAVE

18. člen (celostno ohranjanje kulturne dediščine)

Z načrtovanjem prostorskega razvoja je potrebno zagotavljati celostno varstvo kulturne dediščine, zagotoviti ustrezno uporabo dediščine v skladu s sodobnimi potrebami in načinom življenja in ob tem obravnavati dediščino kot dejavnik vzdržnega prostorskega razvoja in prostorski potencial.

Na območju urejanja se nahajajo enote kulturne dediščine:

- 17001 Hiša Poljane nad Škofjo Loko 73 (profana stavbna dediščina)
- 16999 Hiša Poljane nad Škofjo Loko 62 (profana stavbna dediščina)
- 18490 Kamenski hlev (profana stavbna dediščina)
- 9699 Rojstna hiša slikarjev Šubic (profana stavbna dediščina)
- 18167 Gorenja vas – Kulturna krajina Poljanske Sore

Pri posegih na objektih varovane kulturne dediščine morajo biti upoštevana vsa podana določila varovanja iz 11. člena ter obvezna je predhodna pridobitev kulturnovarstvenega soglasja.

V neposredni bližini območja urejanja se nahaja še naslednja enota kulturne dediščine:

- 12137 Poljane nad Škofjo Loko – arheološko najdišče,

zato je na območju predvidene ureditve potrebno upoštevati tudi varstveni režim za arheološke ostaline.

V kolikor predhodne arheološke raziskave niso bile opravljene pred pričetkom izvedbe zemeljskih del, je zaradi varstva arheoloških ostalin potrebno Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije skladno s predpisi s področja varstva kulturne dediščine, omogočiti dostop do zemljišč, kjer se bodo izvajala zemeljska dela in opravljanje strokovnega nadzora nad posegi. Lastnik zemljišča/investitor/odgovorni vodja naj o dinamiki gradbenih del pisno obvesti ZVKDS OE Ljubljana vsaj 14 dni pred pričetkom zemeljskih del.

Ob vseh posegih v zemeljske plasti velja obvezujoč splošni arheološki varstveni režim, ki najditelja/lastnika zemljišča/investitorja/odgovornega vodjo del ob odkritju dediščine zavezuje, da najdbo zavaruje nepoškodovano na mestu odkritja in o najdbi takoj obvesti pristojno enoto ZVKDS, ki situacijo dokumentira v skladu z določili arheološke stroke.

V primeru odkritja arheoloških ostalin, ki jim grozi nevarnost poškodovanja ali uničenja, lahko pristojni organ to zemljišče z izdajo odločbe določi za arheološko najdišče, dokler se ne opravijo raziskave arheoloških ostalin oz. se omeji ali prepove gospodarska in druga raba zemljišča, ki ogroža obstoj arheološke ostaline.

Za izvedbo predhodne arheološke raziskave je treba pridobiti soglasje za raziskavo iv odstranitev arheološke ostaline, ki ga izda minister pristojen za področje varstva kulturne dediščine (31. člen ZVKDS-1).

19. člen **(rešitve in ukrepi za varstvo okolja in naravnih virov ter ohranjanja narave)**

1. Splošno

V času gradnje in uporabe je treba upoštevati okoljevarstvene ukrepe za čim manjše obremenitve okolja. Pri pridobivanju projektne dokumentacije je treba pridobiti vodno soglasje.

Vsi posegi morajo biti skladni s naravovarstvenimi pogoji.

2. Varstvo vode in podtalnice

Za vodotok Ločivnica je potrebno upoštevati vodna in priobalna zemljišča v širini 5.0 m od vodnega zemljišča.

Skladno s 14. in 37. členom ZV-1a je potrebno upoštevati odmik objektov od meje vodnega zemljišča vodotokov (ne velja za nezahtevne objekte).

Na vodnem in priobalnem zemljišču so prepovedane dejavnosti in vsi posegi v prostor, ki bi lahko imeli škodljiv vpliv na vode, vodna in priobalna zemljišča, ogrozili stabilnost vodnih in priobalnih zemljišč, zmanjšali varnost pred škodljivim delovanjem voda, ovirali normalen pretok vode, plavin in plavja, onemogočili obstoj in razmnoževanje vodnih in obvodnih organizmov ter preprečevale prost prehod ob vodnem dobru.

Del območja leži na poplavno ogroženih površinah (vir: MOP ARSO, <http://gis.arso.gov.si>), vendar je predvidena ureditev izven označenega območja poplavljanja.

Pri posegih je potrebno predvideti dobro odvodnjavanje površinskega odtoka oz. meteorne vode s primerno kapaciteto kanalizacije za preprečevanje poslabšanja obstoječe poplavne varnosti območja.

Vse objekte je obvezno priključiti na javno kanalizacijo in vanjo odvajati odpadne komunalne in predhodno prečiščene tehnološke in padavinske vode, skladno s predpisi, ki določajo način odvajanja odpadnih voda.

Projektna rešitev odvajanja in čiščenja padavinskih in komunalnih odpadnih voda mora biti usklajena s predpisom o nalogah, ki se izvajajo v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode ter drugimi predpisi.

Predviden je ločen sistem kanalizacije odpadnih vod, z navezavo v obstoječo javno kanalizacijo.

Na območjih varstva vodnih virov, podtalnice, obvodnih in poplavnih zemljišč in zaradi vpliva vode labilnih zemljišč je potrebno pred morebitnimi posegi vanje pridobiti vodnogospodarske pogoje upravljavca.

Za zbiranje, odvodnjavanje in čiščenje odpadnih komunalnih in padavinskih voda je potrebno upoštevati veljavno zakonodajo.

3. Varstvo zraka

Pri izdelavi projektne dokumentacije in izvedbi predvidenega posega v prostor je potrebno upoštevati veljavno zakonodajo, predpise in določila s tega področja.

Pri izgradnji novih objektov in prenovi obstoječih je potrebno zagotoviti racionalno rabo energije in izboljšanje toplotne izolacije objektov ter uporabo ekološko sprejemljivih goriv.

4. Varstvo pred hrupom

Mejne ravni hrupa v okolju v posameznih obdobjih dneva določa Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju glede na območja varstva pred hrupom. Območja varstva pred hrupom so v skladu s 4. členom iste uredbe določena na podlagi namenske rabe prostora občine Gorenja vas - Poljane.

Območje urejanja je locirano na površinah, opredeljenih kot površine podeželskega naselja in parka, v nekoliko manjši meri pa na območje centralnih dejavnosti in na območje najboljših kmetijskih zemljišč.

Območja stanovanjske pozidave so razvrščena v III., centralne dejavnosti in kmetijske površine pa v IV. območje varstva pred hrupom.

Pri izdelavi projektne dokumentacije in izvedbi predvidenega posega v prostor je potrebno upoštevati veljavno zakonodajo, predpise in določila s tega področja.

Za preprečevanje hrupa v času gradnje je potrebno uporabljati gradbeno mehanizacijo, ki ustreza normam kakovosti za tovrstno opremo. Ravni hrupa gradnje ne smejo presegati mejnih vrednosti za vir hrupa.

5. Odstranjevanje odpadkov

Zbiranje odpadkov je urejeno v skladu z OPN občine Gorenja vas - Poljane, člen št. 58 (Uradni list 48/10 z dne 4.6.2010).

Na obravnavanem območju Poljan zagotavlja izvajanje GJS ravnanja s komunalnimi odpadki Občina Gorenja vas-Poljane.

Zbiranje in ravnanje s komunalnimi odpadki je potrebno načrtovati skladno z veljavno zakonodajo.

Pri ureditvi zbiranja in oddaje odpadkov mora vsakokratni lastnik objekta oziroma povzročitelj odpadkov upoštevati vsakokratno veljavno zakonodajo s področja ravnanja z odpadki. V skladu prvim odstavkom s 37. členom Odloka je potrebno pri načrtovanju prevzemnega mesta pri novih stanovanjskih in poslovnih objektih in naseljih, pri prenovah in spremembah namembnosti upoštevati določbe Odloka. V skladu drugim odstavkom s 37. člena Odloka morajo načrtovalci in projektanti pri oblikovanju novih stanovanjskih in poslovnih objektov, sosesk in naselij ter pri prenovi zgradb in delov naselij upoštevati poleg splošnih normativov in standardov tudi določbe Odloka ter obstoječo tehnologijo zbiranja in odvažanja odpadkov ter opremo izvajalca.

Ločeno zbiranje frakcij papir, embalaža in steklo se uredi na ekoloških otokih, ki morajo biti dostopni, dovolj veliki (za vsako frakcijo vsaj en zabojnik po 1100 l) ter prostorsko in varnostno ustrezno zasnovani in urejeni. Ekološki otok za ločeno zbiranje frakcij je urejen tik ob obravnavanem območju (ob vstopu na območje pri potoku Ločivnica).

Investitor (lastnik) oz. uporabniki objekta, kjer nastajajo komunalni odpadki, so dolžni odpadke ločevati na izvoru nastanka v skladu s predpisi in navodili občinske gospodarske javne službe (GJS) ravnanja z odpadki. V skladu z 29. členom Odloka so za ta namen dolžni na svoje stroške nabaviti in vzdrževati posode za odpadke. Objekti v katerih nastajajo komunalni odpadki morajo biti opremljeni z zadostnim številom in velikostjo zabojnikov za zbiranje ostanka komunalnih odpadkov in embalaže. Volumen zabojnikov je določen z 18. in 19. členom Odloka. Načrtovati je potrebno prostor za zbiranje odpadkov in varno oddajo izvajalcu javne službe na prevzemno mesto.

V skladu s 30. členom Odloka je prevzemno mesto za komunalne odpadke lahko na površini, ki je v lasti uporabnika storitev javne službe, če so izpolnjeni pogoji prevzema iz

Odloka, in je zagotovljen neoviran dovoz vozil za prevzem komunalnih odpadkov. Prevzemno mesto za individualne uporabnike storitev pa je obvezno ob robu cestišča. Prevzemno mesto za komunalne odpadke mora biti dostopno vozilom za odvoz odpadkov in je lahko istočasno tudi mesto praznjenja zabojnika oziroma sme biti oddaljeno od mesta praznjenja posode največ 10 m. Med prevzemnim mestom in mestom praznjenja zabojnika ne sme biti stopnic ali drugih ovir. V okviru vrta se mora zagotoviti in urediti kompostiranje bioloških odpadkov v hišnem kompostniku in kompost uporabiti na lastnem vrtu. V kolikor navedeno ni možno se načrtuje oprema objekta za zabojniki za zbiranje bioloških odpadkov.

V skladu z 47. členom Odloka je lastnik oz. uporabnik novega objekta dolžen prijaviti občinski gospodarski javni službi (GJS) ravnanja z odpadki začetek uporabe objekta in sicer najkasneje 15 dni pred začetkom uporabe.

Za odpadke, ki nastajajo v okviru dejavnosti in niso komunalni odpadki se mora načrtovati ustrezno, od komunalnih odpadkov ločeno zbiranje, in oddajo skladno z določbami Uredbe o ravnanju z odpadki in drugimi področnimi predpisi.

Poleg naštetega je v času gradnje potrebno upoštevati še naslednje omilitvene ukrepe, vezane predvsem na preprečevanje razlitja, izpiranja ali izluževanja nevarnih odpadkov v tla na območju gradbišča:

Zagotovljen mora biti reden odvoz vseh vrst odpadkov, tako nenevarnih, kot tudi nevarnih, z območja gradbišča.

Investitor mora zagotoviti, da izvajalci gradbenih del gradbene odpadke oddajo zbiralcu gradbenih odpadkov. Naročilo za prevzem gradbenih odpadkov ali njihov prevoz v predelavo ali odstranjevanje mora biti zagotovljeno pred začetkom gradnje. Investitor mora za celotno gradbišče pooblastiti enega od izvajalcev del, ki bo v njegovem imenu oddajal gradbene odpadke zbiralcu gradbenih odpadkov in ob oddaji vsake pošiljke odpadkov izpolnil predpisan evidenčni list.

Investitor mora zagotoviti, da izvajalci gradbenih del odpadke hranijo ali začasno skladiščijo na gradbišču ločeno po vrstah gradbenih odpadkov iz klasifikacijskega seznama odpadkov in sicer tako, da ne onesnažujejo okolja in je omogočen dostop za njihov prevzem ali odpremo. Če hramba ali začasno skladiščenje gradbenih odpadkov ni možna na gradbišču, mora investitor zagotoviti, da izvajalci gradbenih del gradbene odpadke odlagajo neposredno po nastanku v zabojnike, ki so nameščeni na gradbišču ali ob gradbišču in so prirejeni za odvoz gradbenih odpadkov brez njihovega prekladanja.

Nevarne odpadke je potrebno hraniti ali skladiščiti ločeno (prepovedano je mešanje nevarnih odpadkov z ostalimi odpadki) in jih oddajati oziroma prepuščati pooblaščenim organizaciji za ravnanje z nevarnimi odpadki, kar mora biti ustrezno evidentirano. Začasno skladiščenje nevarnih odpadkov na gradbišču mora biti urejeno tako, da je preprečen direktni vnos, izpiranje ali izluževanje nevarnih kemikalij v tla in vode – skladiščne posode morajo biti zaprte in odporne na skladiščene nevarne odpadke ter ustrezno označene (naziv odpadka, klasifikacijska številka odpadka).

Pri uporabi zemeljskega izkopa za vzpostavitev novega stanja tal ali zaradi zapolnjevanja izkopov je potrebno upoštevati pogoje, določene v Pravilniku o obremenjevanju tal z vnašanjem odpadkov.

Preprečen mora biti dostop nepooblaščenim na gradbišče in odlaganje odpadkov na območju gradbišča.

Preprečen mora biti raznos odpadkov z območja gradbišča v vetrovnem vremenu.

Ukrepi za zmanjšanje obremenjenosti okolja z nevarnimi odpadki med gradnjo bodo začasni in morajo biti podrobneje opredeljeni v poročilu o vplivih na okolje oziroma projektu za gradbeno dovoljenje.

6. Ohranjanje narave

Na obravnavanem območju ni naravnih vrednot, zavarovanih območjih ali območij pomembnih za biotsko raznovrstnost.

VII. REŠITVE IN UKREPI ZA OBRAMBO TER VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI, VKLJUČNO Z VARSTVOM PRED POŽARI

20. člen

(rešitve in ukrepi za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno z varstvom pred požarom in zaščito pred poplavami)

1. Splošno

Varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami je treba zagotoviti s pogoji za varen umik ljudi in premoženja, z ustreznimi odmiki med objekti, dostopnostjo za vse vrste intervencijskih vozil po intervencijskih poteh in z viri za zadostno oskrbo z vodo za gašenje.

Za zaščito pred požarom je treba zagotoviti:

- pogoje za varen umik ljudi in premoženja,
- odmike med objekti oziroma ustrezno požarno ločitev objektov,
- prometne in delovne površine za intervencijska vozila,
- vire za zadostno oskrbo z vodo za gašenje.

Požarna varnost okoliških objektov se zaradi izvedbe občinskega podrobnega prostorskega načrta ne bo poslabšala.

V času gradnje bo zagotovljen dostop in delovne površine za intervencijska vozila in gasilce.

Predvidene ureditve morajo biti projektirane v skladu s predpisi s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter graditve zaklonišč.

Objekti morajo biti načrtovani varno glede na stopnjo potresne ogroženosti območja.

Območje OPPN se nahaja v 7. coni potresne ogroženosti po MSC lestvici.

2. Intervencijske poti in površine

Dostopi do objektov in površine za delovanje intervencijskih vozil morajo biti predvideni v skladu z veljavnimi predpisi.

V vsaki izvedbeni etapi je treba zagotoviti ustrezno ureditev dostopov in površin za delovanje intervencijskih vozil.

Vse povozne površine, namenjene intervencijskim vozilom, morajo biti dimenzionirane na osni pritisk 10 ton. Širine in radiji morajo ustrezati standardu SIST DIN 14090.

3. Hidrantno omrežje

Požarna zaščita objektov je predvidena z zunanjim hidrantnim omrežjem s hidranti. Za zagotavljanje požarne varnosti je predvideno obstoječe hidrantno omrežje, ki se po potrebi dogradi.

4. Zaščita pred poplavami

Del območja leži na poplavno ogroženih površinah (vir: MOP ARSO, <http://gis.arso.gov.si>), zato je pri posegih potrebno predvideti dobro odvodnjavanje površinskega odtoka oz. meteorne vode s primerno kapaciteto kanalizacije za preprečevanje poslabšanja obstoječe poplavne varnosti območja.

Obstoječi kanal med priključkom javne poti pri šoli in glavno cesto se pri izvedbi novega križišča zasuje ter uredi se odvodnjavanje meteorne vode s propustom pod cesto.

VIII. POGOJI GLEDE PRIKLJUČEVANJA OBJEKTOV NA GOSPODARSKO JAVNO INFRASTRUKTURO IN GRAJENO JAVNO DOBRO

21. člen (pogoji za prometno urejanje)

1. Splošno

Na območju OPPN je predvidena celostna ureditev prometne infrastrukture.

V skladu s smernicami OPN občine Gorenja (Uradni list 48/10 z dne 4.6.2010) oz. upravljavca prometne infrastrukture je na območju potrebno ustrezno urediti priključke na javno prometno infrastrukturo, kolesarski in peš promet, dovoz intervencijskih komunalnih in dostavnih vozil in mirujoči promet.

Glavni dostopi do objektov, primarne peš površine, parkirni prostori in druge površine morajo biti urejeni tako, da so uporabni tudi za funkcionalno ovirane ljudi.

Površine vozišč morajo biti asfaltirane ali tlakovane in omejene z betonskim ali kamnitim robnikom.

Na mestu predvidenega prehoda za pešce morajo biti robniki poglobljeni za funkcionalno ovirane ljudi.

2. Motorni promet

Ureja se območje od središča Poljan – od Gostilne na Vidmu do OŠ Poljane – javno pot JP 600981 od mostu čez potok (km 0.050) do priključka na regionalno cesto R1 210/1110. Obstoječa cestna povezava, ki služi tudi kot pešpot do šole, sprehajalna pot in parkirišče, glede na mešani značaj ne zagotavlja več ustrezne varnosti za vse udeležence v prometu.

Da bi zagotovili ustrezne peš in sprehajalne poti, parkirišča ter umirili promet, je predvidena vzpostavitev enosmernega prometa s Poljan proti osnovni šoli tako, da se cesta na začetku in koncu odseka umakne na novo, položnejšo krivuljo, stran od linije pozidave. Vmesni pas se predvidi kot ločilni pas z urejeno zelenico, v predelu Šubičeve hiše pa omogoča umestitev vhodne ploščadi.

Na javni poti se uredi dvosmerni promet do vzhodnega dela objekta Poljane 73., in sicer do izvoza na javno pot proti severu.

V sklopu prometne ureditve se predvidi ustrezna prometna oprema in signalizacija, s katero se izključno za lastnika obeh objektov uredi tudi možnost neposrednega dostopa od objekta na parcelni št. 407/3, k.o. Poljane, do dvorišča objekta Poljane 61 brez upoštevanja omejitve enosmernega prometa, in sicer v primeru, ko obe nepremičnini poseduje isti lastnik.

Skladno z 39. členom Pravilnika o projektiranju cest (Ur.l. RS št. 91/2005, 26/2006) so pri določitvi geometrijskih elementov ceste upoštevana naslednja izhodišča:

Javna pot:

- povprečna letna rast prometa: 1.1% (glej analizo - študije optimalne ureditve križišča),
- PLDP 2012 = 242,
- PLDP 2032 = 300 – malo prometna cesta,
- dostopna cesta,
- ravninski teren,
- lokalna pot (javna pot),
- projektna hitrost $V_{proj}=40\text{km/h}$

Minimalni geometrijski elementi:

- $A_{min}=35$,
- tipski prečni prerez – dvosmerna cesta:
vozni pas $2 \times 2.50\text{m} = 5.00\text{m}$
- tipski prečni prerez – enosmerna cesta:
vozni pas $1 \times 3.50\text{m} = 3.50\text{m}$

Na začetku tangiranega odseka javne poti spreminjanje trase zaradi goste obcestne pozidave ni mogoče, v nadaljevanju pa se trasa prilagodi predvidenim površinam za pešce in mirujoči promet ter arhitekturni ureditvi dvorišča pred Šubičevo hišo.

Minimalni horizontalni element $R_{min}=23.7\text{m}$ je bil uporabljen v območju goste pozidave, v nadaljevanju pa je trasa dokaj iztegnjena $R=230\text{m}$ in $R=248\text{m}$.

Os javne poti se pod pravim kotom priključuje na os dovozne ceste do osnovne šole. Rešitev je usklajena z IDZ rekonstrukcije križišča na R1-210/1110 Škofja Loka - Gorenja vas, km 12.940 (PBL d.o.o., št. nač. 1439/1, december 2011).

Projektirani vertikalni elementi javne poti se na pretežnem delu odseka ohranjajo. Na območju deviacije je niveleta javne poti prilagojena predvidenim površinam za mirujoči promet, površinam za pešce in zelenim površinam med voziščem javne poti in obstoječimi objekti. Maksimalni vzdolžni nagib znaša 2.4%, minimalni pa 0.5% (odvodnjavanje).

Karakteristični prečni prerez:

Karakteristični prečni prerezi javne poti so bili oblikovani na podlagi izhodišč v prejšnji točki poročila in razpoložljivega prostora:

vozišče javne poti – dvosmerna cesta:

pločnik		= 1.50m
vozišče	2 x 2.50m	= 5.00m
dodatna površina za manevriranje / varovalni pas		= 1.00m
niša za pravokotno parkiranje		= 5.00m

skupaj		= 12.50m

vozišče javne poti – enosmerna cesta:

pločnik		= 1.50m
niša za vzdolžno parkiranje		= 2.00m
varovalni pas		= 0.50m
vozišče		= 4.00m
varovalni pas / mulda		= 0.50m
niša za parkiranje pod kotom 45°		= 4.10m

skupaj		= 12.60m

vozišče javne poti – enosmerna cesta v območju omejenega prostora:

pločnik		= 1.50m
vozišče		= 3.50m

 skupaj = 5.00m

Odvodnjavanje:

Zaradi potrebe po zavarovanju pred izlitjem nevarnih snovi je predvidena izvedba odvodnjavanja s požiralniki in meteornim kanalom z iztokom na nižji teren. Taka rešitev omogoča nadzorovano črpanje nevarne snovi (iz zadnjega jaška) ob morebitnem izlitju (zahteva Ministrstva za obrambo).

Na območju omejenega prostora meteorna voda ob robniku odteka do požiralnikov z vtokom pod robnikom in preko meteornega kanala MK1 do iztoka na nižji teren (podaljšanje obstoječega prepusta med Š3 in Š4).

V nadaljevanju se meteorna voda z vozišča in površin za mirujoči promet odteka v tlakovano muldo s požiralniki z mrežo. Meteorna kanala MK2 in MK3 se zaključujeta z lovilcem olj in se iztekata na nižji teren (MK2) oz. v obstoječ jašek meteornega kanala (MK3).

3. Mirujoči promet

Pri določanju potrebnega števila parkirnih mest je potrebno upoštevati Odlok o občinskem prostorskem načrtu Občine Gorenja vas – Poljane (Ur.l.RS št. 48/2010), v katerem so v 54. členu navedene zahteve po potrebnem številu parkirnih mest glede na namembnost objekta.

Skladno z arhitekturno zasnovo se ob levi strani vozišča javne poti uredi parkirna niša za vzdolžno parkiranje vozil, ki je v območju Šubičeve hiše prekinjena. Parkirna mesta so dimenzij 2.50m x 5.50m. V območju uvozov za obstoječe objekte se parkiranje prepove s prometno signalizacijo.

Ob desni strani se ob tlakovani muldi uredi niša za parkiranje osebnih vozil pod kotom 45°. Širina niše je 4.1m, širina posameznega parkirnega mesta pa znaša 2.50m. Niša je na 4-6 PM prekinjena z ozelenjenim dvignjenim otokom. Za varovanjem pred poletnim pregrevanjem vozil je možna zasaditev drevoreda vzdolž parkirne niše (na vrhu brežine). Na območju dvosmerne ureditve javne poti je predvidena izvedba parkirne niše za pravokotno parkiranje osebnih vozil širine 5.0m in površine za manevriranje vozil širine 6.0m. Širina parkirnih mest je 2.5m.

Na začetku tangiranega odseka se na razpoložljivem prostoru med voziščem javne poti in strugo potoka uredijo še 3 PM za parkiranje pod kotom 45°.

Skupaj je predvidenih 74 PM od tega s 4 PM rezerviranih za invalide, kar zadostuje zahtevi po vsaj 5% deležu tovrstnih parkirnih mest.

Površine za mirujoči promet:

- parkiranje pod kotom 45°:

niša za parkiranje = 4.10m

prostor za manevriranje = 4.00m

 skupaj = 8.10m

- vzdolžno parkiranje:

niša za parkiranje = 2.50m

prostor za manevriranje = 3.50m

 skupaj = 6.00m

- pravokotno parkiranje:

niša za parkiranje = 5.00m

prostor za manevriranje = 6.00m

 skupaj = 11.00m

V vseh primerih je širina parkirnega mesta 2.50m.

4. Peš in kolesarski promet

Vzdolž celotnega odseka je predvidena izvedba deniveliranih površin za pešce. Širina prometnih poti je bila določena na osnovi prometnega profila 2 pešcev $2 \times 0.75\text{m} = 1.50\text{m}$. V območju ob objektih je površino za pešce smiselno razširiti do obstoječe ograje oz. zidu. Zaradi majhne prometne obremenitve na javni poti in atraktivnosti kolesarske povezave bo kolesarjem dovoljena vožnja v obeh smereh tudi na delu, kjer je predvidena enosmerna ureditev ceste.

Za boljšo varnost kolesarjev pri vožnji v nasprotni smeri ureditve enosmerne ceste (od OŠ proti središču naselja) je predvidena izvedba kolesarskega pasu (označen s predpisanimi talnimi označbami) ter z vso potrebno prometno signalizacijo.

Kolesarji, ki bodo peljali v smeri poteka enosmerne ceste, bodo cesto uporabljali kot enakovredni udeleženci v prometu.

5. Križišče

Zaradi strukture prometa (30% javna pot, 70% dovozna cesta za OŠ Poljane) se javna pot na dovozno cesto priključuje neprednostno.

Prometno ureditev na priključku nakazuje že sama geometrija priključka (pravokotno priključevanje na os dovozne ceste) in tudi prometna signalizacija.

Priključek na regionalno cesto se uredi po IDZ rekonstrukcije križišča na R1-210/1110 Škofja Loka - Gorenja vas, km 12.940 (PBL d.o.o., št. nač. 1439/1, december 2011).

6. Prometna oprema in signalizacija

Predvidena je postavitve standardne prometne signalizacije:

III-2 (enosmerna cesta) na začetku odseka in

III-29 (cona 30km/h) na začetku in koncu odseka,

III-30 (konec cone 30 km/h) na koncu odseka,

II-2 (Ustavi!) v območju priključka na dovozno pot za OŠ Poljane,

II-4 (enosmerna cesta) in I-23 (dvosmerni promet) na mestu začetka dvosmerne ureditve,

III-35 (parkirni prostor) z dopolnilnima tablama IV-10 (invalid) in IV-1 (z napisom

2PM), ki označujejo mesta za invalide,

II-2 (Ustavi!) in II-45.2 (obvezna vožnja desno) na uvozu v km 0.070-levo.

Kot opozorilo voznikom na dvosmerno ureditev prometa kolesarjev se na začetku enosmerne ceste pod znakom III-2 pritrudi dopolnilna tabla IV-5 z napisom »Dvosmerni promet kolesarjev!«, na meji med dvosmerno in enosmerno ureditvijo prometa pa se pod znak II-4 pritrudi dopolnilna tabla IV-5 z napisom »Dovoljeno za kolesarje«.

V situaciji prometne ureditve so prikazane predpisane talne označbe (parkirna mesta, ločilne črte, prehod za pešce). V izvedbeni dokumentaciji se za razmejitev med kolesarskim pasom in voziščem upošteva možnost t.i. ropotne talne označbe.

Ločilna črta med voziščem in nišo za vzdolžno parkiranje ter ločnice med posameznimi parkirnimi mesti se praviloma označi z 2 vrstami granitnih kock.

Zaradi razmeroma ugodnih geometrijskih elementov javne poti na območju mimo Šubičeve hiše je v izvedbeni dokumentaciji smiselno predvideti enega izmed ukrepov za umirjanje prometa (v nivoju in širini dvorišča pred Šubičevo hišo se nadaljuje ležeča ovira – privzdignjena ploščad na vozišču z namenom umiritve prometa v osrednjem delu predvidene ureditve).

7. Komunalne naprave

Po razpoložljivih podatkih o poteku obstoječih komunalnih vodov bodo z gradnjo tangirani:

- vodovod (več prečkanj),
- fekalni kanal (prečkanje v Š1 in Š3, vzdolž poti od Š4 dalje),
- TK vod (na celotnem odseku),
- optični telekomunikacijski vod (do Š8),

- meteorni kanal (prepusti pod voziščem javne poti),
- nadzemni elektroenergetski vod (prečkanje v Š3 in vzporedno od Š3 dalje),
- VN elektroenergetski vod (med Š5 in Š6),

V nadaljnjih fazah projektne dokumentacije bo potrebno prikazati ustrezno zaščito tangiranih komunalnih vodov oz. predvideti prestavitev le-teh (skladno s smernicami nosilcev urejanja prostora).

V nadaljnjih fazah projektiranja je potrebno pridobiti še projektne pogoje upravljavca TK voda.

Potrebna bo tudi izdelava načrta cestne razsvetljave, ki naj se uskladi s cestno razsvetljavo križišča na regionalni cesti in cestno razsvetljavo dovodne poti za OŠ Poljane.

Prometna ureditev je razvidna iz grafičnih načrtov št. 4.5 Prometna shema in št. 4.6 Prometno tehnična situacija

22. člen (pogoji za komunalno in energetska urejanje)

1. Splošni pogoji

Predvidena je posodobitev in nadgradnja obstoječe komunalne in energetske infrastrukture.

Vsi novi vodi se, glede na smernice OPN občine Gorenja vas - Poljane, člen št. 58 (Uradni list 48/10 z dne 4.6.2010), z izvedbo novih cestnih povezav izvedejo pod zemljo v trasi ceste.

Podatki o obstoječi infrastrukturi so pridobljeni od posameznih upravljavcev. Pred izvedbo je potrebno na terenu določiti natančno lego posameznih vodov.

Podrobni načrt podaja konceptualne rešitve. Natančne rešitve se opredelijo v projektni dokumentaciji, ki mora upoštevati pogoje posameznih upravljavcev in usmeritve podrobnega načrta. Dopustna so odstopanja od rešitev v načrtu (trase posameznih vodov, zasnove, način priključevanja, faznost izvedbe), ki so usklajene s posamezni upravljavci infrastrukture. Dopustna je fazna in začasna izvedba.

2. Vodovod

Na obravnavanem območju zagotavlja izvajanje obvezne občinske javne službe oskrbe s pitno vodo Občina Gorenja vas-Poljane, v okviru režijskega obrata, ki je organizacijska enota občinske uprave.

Upoštevani morajo biti veljavna zakonodaja s področja oskrbe s pitno vodo. Posebno pozornost je potrebno zagotavljanju kakovostnih, količinskih zahtev za oskrbo s pitno vodo in požarne zahteve. Območje je potrebno protipožarno varovati in primerno opremiti z »javno hidrantno mrežo«. V primeru potrebe po »zasebnem hidrantnem omrežju ali posameznem hidrantu« se ga vgradi za vodomer.

Sistemi za oskrbo s pitno vodo morajo biti projektirani, opremljeni in izvedeni tako, da je izključena možnost povratnega vpliva okolice in vode iz internih vodovodnih omrežij na vodovod. Določitev lokacije in delovanje zračnikov ter blatnikov mora biti izvedena tako, daje preprečeno vstopanje vode iz okolice v vodovod. Varovanje pitne vode pred onesnaženjem v napeljavah in splošne zahteve varovala proti onesnaževanju zaradi povratnega toka, ter oprema, ki se s tem namenom vgrajuje v vodovodno omrežje so opisane v standardu SIST EN 1717.

Vodovodni sistemi za oskrbo s pitno vodo morajo biti projektirani, izvedeni in delovati v takih pogojih obratovanja, da je preprečena možnost zadrževanja vode v sistemu, ki bi povzročila nesprejemljivo poslabšanje kvalitete pitne vode. Skrbno je potrebno proučiti naslednje dejavnike, ki vplivajo na zadrževanje vode: slepi vodovodi, odcepi za hidrante, neizolirane cevi vgrajene vnaprej (pred trajno uporabo), odseki s trajno nizkim pretokom vode, povečane dimenzije vodovodov zaradi požarne varnosti in ostalih občasnih zahtev. Po potrebi mora biti predvideno občasno izpiranje, ki ga določi projektant. Javni vodovod je treba načrtovati v skladu z normativi na tem področju, ki jih določa veljavna zakonodaja in SIST standardi. V primeru potrebe, je pred priklopom potrebno posodobiti obstoječe vodovodno omrežje. Maksimalni tlak na mestu priključka pri pretoku nič je 6 bar. Minimalni tlak na mestu priključka pri pretoku nič je 1,5 bar. V posebnih pogojih in v posameznih primerih sta navedena tlaka lahko tudi drugačna. Na delu omrežja, kjer teh parametrov ni možno doseči ali iz ekonomskih razlogov ni upravičeno, mora uporabnik: vgraditi za obračunskim vodomerom reducirni ventil, če je tlak v omrežju višji od 6 bar; oziroma po pridobitvi soglasja upravljavca, vgraditi za obračunskim vodomerom napravo za dvig tlaka, če je tlak v omrežju manjši od 1,5 bara.

Vodovodi morajo biti zaščiteni proti toplotnim vplivom tako, da se temperatura vode pri minimalnem pretoku ne spreminja za več kot 3 °C. Vodovodi, ki potekajo po terenu, so praviloma vkopani v globini 1,2 m od dokončno urejenega nivoja terena do temena cevi. Vodovodi, ki potekajo v kolektorjih, morajo biti zaščiteni proti pojavu kondenzacije.

Vodovodi morajo biti zaščiteni pred mehanskimi vplivi in onesnaženjem. Vodovodi morajo biti zgrajeni po navodilih proizvajalcev cevi tako, da imajo zadostno trdnost za prenašanje statičnih in dinamičnih obremenitev. Lokacijsko naj bodo vgrajeni tako, da je v primeru okvare možen izkop s strojem, ki ima orodje za izkop širine najmanj 30 cm. Na mestih, kjer zaradi objektivnih razlogov ni mogoče vgraditi vodovoda tako, da je možen strojni izkop, se vodovod položi v zaščitno cev. Dolžina zaščitnih cevi je odvisna od velikosti vodovoda (d, DN) in od materiala cevi. Praviloma naj bo zaščitna cev dolga do 30 m, za večje razdalje se priporoča izdelava kolektorja. Trasa vodovoda pred vstopom v zaščitno cev in za izstopom iz nje mora biti zamaknjena tako, da je možen izvlek cevi. Zaščita pred možnim onesnaženjem se praviloma doseže: z zadostnimi odmiki vodovoda od možnih virov onesnaženja, z vgradnjo vodovoda v zaščitne cevi, z glinenim nabojem. Kadar ni možno izvesti učinkovite zaščite z navedenimi rešitvami, se zaščita rešuje individualno s posebnimi rešitvami.

Za vse vodovode, vključno s priključki, če ni drugače zahtevano, se uporabljajo cevi za nazivni tlak PN 10 bar. Po potrebi se lahko uporabljajo tudi cevi za višji nazivni tlak (PN 16, PN 25). Razdalja med temenom cevi in niveleto terena je: v voznih površinah min. 1,2 m, maks. 1,5 m, v nevoznih površinah min. 1,0 m, maks. 1,5 m, vodovodni priključki 0,8 m, na izpostavljenih legah 1,0 m, izjemoma pri križanjih z ostalo infrastrukturo 2,5 m od nivoja zemljišča. Širina dna jarka za polaganje cevovoda mora znašati najmanj 50 cm oziroma DN + 40 cm. Dno jarka za polaganje cevovodov mora biti skopano po dani niveleti s točnostjo ± 3 cm. V jarku izkopanem v terenu IV. in V. kategorije je za polaganje cevovoda potrebno obvezno pripraviti peščeno posteljico v debelini 10 cm. PE-HD cevi se smejo polagati samo na posteljico iz peska granulacije 0-8 mm ali zemljino, v kateri ni prisotno kamenje ali drugi trdi delci, ki bi lahko povzročili odrgnine na cevi. Zasip cevovoda v višini prvih 30 cm nad temenom cevi se sme opraviti izključno s sipkim materialom, PE-HD cevi pa s peskom granulacije 0-8 mm, debeline 10 cm nad teme cevi, ostali del pa do 30 cm nad teme z izbranim sipkim materialom. Cevi za vodovodne sisteme morajo ustrezati zahtevam, veljavnim standardom in zakonodaji. Vodovodne cevi so razvrščene glede na premer od DN 100, 150 in 250. DN pomeni nazivni premer glede na notranji premer. Litoželezne duktilne cevi se vgrajujejo za primarne in magistralne cevovode ter praviloma na območjih večjih tlakov ter pod asfaltnimi površinami in to najmanj kvalitete klase K9 (EN545:2006). Splošne zahteve za duktilne cevi iz nodularne litine: klasa cevi C 40 ali C 50, znotraj zaščitene s cementno oblogo po standardu ISO

4179, zunanja zaščita cevi je minimalno 400g/m² Zn+Al in epoksi premaz ali minimalno 200g/m² Zn + 120um poliuretana, cevi se morajo spajati z neizvlečnimi spoji in spoji z varovanjem na zatič (glede na zahtevnost terena in predvideno obremenitev), nazivni tlak cevi NP minimalno 16 bar-ov, tlak ob vodnih udarih od 40 ali 50 bar-ov na spojih in do 100 bar-ov za cevi, fazonski kosi z obojko morajo biti izdelani po standardu EN 545 za nominalne pritiske PN 40. PE-HD cevi se vgrajujejo do vključno fi110 mm, v močvirnih zemljiščih, v nasipanih zemljiščih, v plazovitih zemljiščih. Materiali, iz katerih so izdelani cevi in elementi vodovoda, vključno s tesnili, ki pridejo v stik z vodo, ne smejo glede fizikalnih, kemijskih ali mikrobioloških lastnosti vplivati na kakovost vode, kar mora biti potrjeno z ustreznimi dokazili.

Odmiki objektov od cevovoda morajo znašati najmanj: fiksni objekti (stavbe oporni zidovi, ipd.) 3 m, greznice, drugi možni viri onesnaženja in deponije z odpadnimi in škodljivimi snovmi 5 m, posamezna drevesa ali drevoredi 2 m, grmičevje 1 m. Minimalni odmik od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov ne sme biti manjši od 1,5 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom cevi v osi vodovoda in oklepa z diagonalo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35°. Pri križanju vodovoda z drugimi podzemnimi napeljavami mora vodovod potekati horizontalno brez vertikalnih lomov. Križanja morajo potekati pravokotno, izjemoma je lahko kot prečkanja osi vodovoda in osi druge podzemne inštalacije med 45° in 90°. V izjemnih primerih se teme cevi do DN 200 lahko spusti do globine 1 m pod drugo podzemno napeljavo, vendar ne globlje kot 3 m pod koto dokončno urejenega nivoja zemljišča, ali pa dvigne nad njo, vendar največ do višine 1,20 m pod koto dokončno urejenega nivoja zemljišča. V vsakem primeru spremembe smeri vodovoda v vertikalni smeri je treba ugotavljati možnost nastanka zračnih čepov ali usedanja sedimentov ter predvideti in izvesti ustrezno odzračevanje oziroma čiščenje vodovoda. V primerih prečkanja z uporabo zaščitnih cevi mora biti izvedba takšna, da za potisk ali izvlek prazne vodovodne cevi ni potrebna sila, večja od 8 kN. Na območjih, kjer obstaja nevarnost onesnaženja in so kot zaščita predvidene zaščitne cevi, se morajo cevi preskušati na vodotesnost. Vertikalni odmiki med vodovodi in drugimi podzemnimi napeljavami, merjeno od medsebojno najbližjih sten vodovoda in drugih komunalnih napeljav, ne morejo biti manjši od odmikov, pogojevanih v naslednjih točkah: (1.) V primerih križanja, ko je vodovod pod kanalizacijo, mora biti vodovod vgrajen v zaščitni cevi, ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije najmanj 1,5 m na vsako stran. V primeru možnosti nadzora drenirane vode sta ustji zaščitne cevi lahko odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije, 0,8 m na vsako stran, v izjemnih primerih pa je vodovod po dogovoru z upravljavcem lahko zaščiten tudi drugače, s PVC folijo oziroma z glinenim nabojem. Vertikalni odmik (od temena zaščitne cevi do temelja kanala) mora znašati najmanj 0,3 m; (2.) V primerih križanja, ko poteka vodovod pod toplovodom, mora biti vodovod vgrajen v zaščitni cevi, ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi toplovoda najmanj 1 m na vsako stran, vertikalni odmik (od temena zaščitne cevi do spodnjega dela telesa toplovodne napeljave) mora znašati najmanj 0,3 m; (3.) V primerih, ko je vodovod pod plinovodom, PTT kabli ali električni kabli, morajo biti plinovod, PTT kabli in električni kabli vgrajeni v zaščitni cevi, ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni, od zunanje stene cevi vodovoda, najmanj 0,5 m na vsako stran, vertikalni odmik mora znašati najmanj 0,5 m; (4.) V primeru, ko je vodovod nad kanalizacijo na območju vodoprepustnega zemljišča, mora biti vodovod vgrajen v zaščitni cevi, ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene kanalizacije, najmanj 1,5 m na vsako stran, vertikalni odmik pa mora biti najmanj 0,3 m; če je vodovod nad kanalizacijo na območju za vodo neprepustnega zemljišča, ni obveze vgraditve v zaščitno cev, vertikalni odmik je najmanj 0,3 m; (5.) V primeru, ko je vodovod nad toplovodom, mora biti toplovod toplotno izoliran, debelina izolacije mora zadostiti zahtevam, navedenim v drugih poglavjih tega pravilnika, vertikalni odmik pa najmanj 0,3 m. Najmanjši odmik od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov znaša 1,5 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom cevi v osi

vodovoda in oklepa z diagonalo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35° . Najmanjši horizontalni odmik vodovoda od greznic ali drugih objektov s škodljivimi vodotopnimi snovmi, za katere je potrebna prisilna drenaža med vodovodom in virom onesnaževanja na globini, ki zagotavlja, da vodovod ne pride v stik z onesnaženo izcedno vodo, znaša na vodoprepustnem zemljišču 2 m, na vodoneprepustnem zemljišču pa 3 m. Najmanjši odmik vodovoda od dreves znaša 2 m in grmičevja 1 m. Najmanjši horizontalni odmiki napeljav, ki potekajo vzporedno z vodovodom se vodovod nahaja pod drugim komunalnim vodom: 2,0 za kanalizacijo komunalnih odpadnih vod ali mešan sistem, 1 m za kanalizacijo padavinskih vod, plinovode, elektro kable in toplovod. Najmanjši horizontalni odmiki napeljav, ki potekajo vzporedno z vodovodom se vodovod nahaja nad drugim komunalnim vodom: 1,5 m za kanalizacijo komunalnih odpadnih vod ali mešan sistem, 1 m za kanalizacijo padavinskih vod, plinovode, elektro kable in za toplovod. Horizontalni odmiki so v posebnih primerih in v soglasju z upravljavci posameznih komunalnih vodovodov lahko tudi drugačni, vendar ne manjši kot jih določa standard PSIS prEN 805, in sicer: horizontalni odmiki od podzemnih temeljev in podobnih naprav naj ne bodo manjši od 0,4 m, horizontalni odmiki od obstoječih (drugih) podzemnih napeljav naj ne bodo manjši od 0,4 m, v izjemnih primerih, ko je gostota podzemnih napeljav velika, odmiki ne smejo biti manjši od 0,2 m.

Med izkopom je potrebno zagotoviti stabilnost obstoječih naprav in podzemnih napeljav. Cevovod mora biti projektiran in izveden tako, da je zaradi vzdrževanja in popravil na vsakem mestu možen dostop z ustrezno mehanizacijo.

Armatura je del cevovoda za zapiranje, regulacijo pretoka ali tlaka, regulacijo nivoja, odzračevanje, varovanje pred previsokimi tlaki, varovanje povratnega toka, itd. V vodovodni cevni sistem se lahko vgrajujejo samo armature in spojni elementi (v nadaljevanju spojniki), ki so izdelani in preizkušene po ustreznih standardih in imajo za to ustrezno dokazilo. Vodovodna armatura naj se v prvi vrsti vgrajuje na lahko dostopnih mestih, kar omogoča stalno hitro regulacijo, kontrolo, vzdrževanje in po potrebi zamenjavo. Spojniki (loki, odcepni kosi itd.) morajo biti obetonirani. Velikost betonskega bloka je odvisna od aksialne (osne) sile in se določi v projektu. Pri uporabi sidrskih spojev betonske opore niso potrebne. V stene jaškov se smejo vgrajevati samo FF kosi, izdelani iz nodularne litine z natezno trdnostjo najmanj 400 N/mm^2 . Na mestih vodovoda, kjer se lahko med obratovanjem nabira zrak, je treba namestiti zračnike. Zračniki služijo tudi za odzračevanje pri polnjenju vodovoda in sesanju pri praznjenju vodovoda. Glede na funkcijo, ki naj jo opravlja zračnik, se vgrajujejo: odzračevalni, sesalni in sesalno-odzračevalni zračniki, kar mora biti določeno s projektom. Zračniki se vgrajujejo v jaške in z vkopavanjem, kar je odvisno od konstrukcijske izvedbe zračnika. Na najnižjih mestih vodovoda, kjer se lahko nabirajo usedline, mora biti vodovod opremljen z izpustom oziroma blatnikom. Izpuste je potrebno oblikovati tako, da je izločen vsak neprimeren vpliv na kakovost vode. Blatniki se praviloma vgrajujejo v ustrezne jaške, ki morajo imeti omogočen izpust vode v drenažo ali možnost izčrpanja iz jaška. Odprtina na koncu izpusta mora biti opremljena z žabjim pokrovom. Blatniki morajo imeti najmanj tolikšen premer, da se v vodovodu doseže hitrost izpiranja nad $1,5 \text{ m/s}$.

Naprave za zmanjševanje tlaka (reduktorji) se vgrajujejo vedno skupaj s čistilnim kosom, ki je lociran na dovodni strani. Kjer se zahteva maksimalen dopustni pretok se vgrajuje hidravlične reduktorje (z membrano). V primeru manjših pretokov in potrebe po požarni varnosti pa se vgrajuje hidravlične reduktorje z obtočnim reduktorjem (by-pass z mehanskim reduktorjem). Pri velikih razlikah v tlakih, kjer obstaja nevarnost velikih poškodb na sistemu v primeru okvare reduktorja se vgrajujeta dva reduktorja zapored oz. v kolikor je mogoče izvesti odvod zadostne količine vode od mesta vgradnje se vgradi varnostni ventil.

Pri projektiranju novega cevovoda, je potrebno preučiti potrebo in lokacijo merilnega mesta oz. mesta za odvzem vzorcev vode glede na število predvidenih porabnikov in dolžino cevovoda (HACCP). Vijaki, ograje, vrata, stopnice, obešala in drugi ključavničarski izdelki, ki se vgrajujejo v vodovodni sistem morajo biti izdelani iz nerjavečega jekla. Prekinjevalec povratnega toka se uporabi povsod, kjer obstaja možnost povratnega toka vode iz internih instalacij v vodovodno omrežje in posledično povratnega vpliva na pitno vodo. Vgrajuje se v merilni sklop priključka in je nameščen za vodomerom. Konstrukcijsko sta v prekinjevalcu dva nepovratna ventila z vmesnim izpusnim ventilom.

Na vodovodnem omrežju se projektira in zgradi ustrezno število hidrantov. Pri projektiranju in gradnji hidratnega omrežja, je potrebno upoštevati Pravilnik o tehničnih normativih za hidrantno omrežje za gašenje požarov. Hidranti se smejo zasipati le z gramoznim materialom zaradi odvoda vode. Glava podzemnega hidranta mora biti 10-20 cm pod niveleto terena. Hidrantne kape pri podzemnih hidrantih morajo biti podbetonirane. Velikost betonske plošče pod hidrantno kapo mora znašati 40 x 50 x 10 cm z odprtino v sredini za glavo hidranta. Podbetoniran mora biti tudi N kos, na katerega je montiran hidrant. V primeru ko je tik pred hidrantom predviden zasun mora biti med N kosom in zasunom montiran vmesni kos dolžine 20-30 cm zaradi neoviranega odpiranja zasuna s hidrantnim ključem. Način vgradnje armatur: Zasuni se smejo v omrežje vgrajevati tako, da so na eni strani spojeni z montažno/demontažnim spojem. Spoj mora biti načeloma za zasunom gledano v smeri toka vode. Vse armature DN 100 - DN 250 se obvezno vgrajujejo v jaške. V primeru, ko je na enem mestu vgrajenih dve ali več armatur, morajo biti vse vgrajene v jašek, ne glede na to, po kakšnem zemljišču poteka vodovod in ne glede na dimenzijo vodovoda. Zaporne armature morajo biti obvezno vgrajene: na odcepu vodovoda, na odcepu za hidrant ali v primerni razdalji pred hidrantom, na priključku za zračnik, na priključku blatnika, pred čistilnim kosom in za njim (po potrebi), za odcepom za vodovodni priključek in kadar priključek ni izveden z navrtnim zasunom, neposredno na vodovod, tako da je možno zapiranje posameznih manjših delov omrežja pri rednem oziroma intervencijskem vzdrževanju omrežja na razdalji največ 500 m. Cestne kape morajo biti podložene z betonskimi podložnimi ploščami. Velikost betonske plošče pod cestno kapo mora znašati 40 x 40 x 10 cm z odprtino sredi plošče, prilagojeno velikosti cestne kape. Vse trase vodovoda je potrebno označiti z označevalnim trakom. Začetek in konec opozorilnega traku se mora končati v jaških ali objektih vodovoda (min. 10 cm). Neprekinjenost indikatorja mora izvajalec dokazati z meritvijo ohmske upornosti, ki se izvede ob prisotnosti upravljalca.

Vse cevovode in objekte je potrebno preizkusiti na vodotesnost. Za doseg tega cilja se mora napolniti objekte s svežo pitno vodo. Vsako izgubo vodo zaradi prodiranja tekočine v temeljno ploščo ali zidove, v prvih dveh dneh po prvem polnjenju objekta z vodo, lahko nadomesti. Potem se nadaljuje z dejanskim testiranjem neprepustnosti, ki traja tri dni. Pri pregledu zidov ne sme biti vidnih nobenih vlažnih madežev in se ne sme zaznati nobena skrita izguba vode. S preskusom tesnosti skladno z zahtevami standarda ONORM B 2503-2004. Kontrola tesnosti mora potekati v skladu s standardom SIST EN 1610 in ostalo veljavno zakonodajo. Preizkus vodotesnosti mora narediti akreditirani laboratorij.

Vsi cevovodi in spoje cevovodov, ki niso pod pritiskom in so položeni v odprte jarke, se mora pred zasipom ali obbetoniranjem, temeljito očistiti, pregledati in preizkusiti njihovo vodotesnost. Cevovode mora preizkušati z zrakom ali vodo, na odsekih oziroma dolžinah, ki jih določa etapnost gradnje in skladno z dogovorom in zahtevami Inženirja. Po zaključku gradnje je treba vodovode in priključke dezinficirati. Dezinfekcija se mora narediti po veljavnih standarda, navodilih IVZ in veljavni zakonodaji. V primeru, ko se že z spiranjem s pitno vodo dosežejo zadovoljivi rezultati, dezinfekcija s sredstvom za dezinfekcijo ni potrebna. Po opravljeni dezinfekciji se izvede dvakratno vzorčenje za mikrobiološko in fizikalno — kemično analizo v primernem časovnem presledku. O uspešno opravljeni dezinfekciji se izda potrdilo pristojne organizacije.

V skladu s 8. členom Odloka je pri načrtovanju komunalne opremljenosti predvidenega poselitvenega območja ali njegovega dela treba zagotoviti, da se nov javni vodovod priključi na obratujoči javni vodovod, kar je potrebno predvideti in ustrezno vključiti v dokumentacijo. V skladu s 16. členom odloka je na poselitvenem območju, kjer je zgrajen, se gradi ali rekonstruira javni vodovod, priključitev najavili vodovod obvezna, kar je potrebno načrtovati. Lastnik stavbe ali gradbeno inženirskega objekta mora zaradi oskrbe s pitno vodo zagotoviti izvedbo priključka stavbe ali gradbeno inženirskega objekta na sekundarni vodovod. V skladu s 17. členom Odloka se mora na javni vodovod priključiti vsako odjemno mesto posebej. Priključitev objekta na javni vodovod se izvede skladno z zahtevami Odloka. Poraba vode se meri preko vodomera, kije nameščen v vodomernem jašku izven stavbe ali gradbeno inženirskega objekta, čim bližje javnemu vodovodu (22. člen Odloka).

Uporabnik je dolžan zgraditi in vzdrževati prostor (jašek, niša ipd.) za vodomere, ki mora biti vedno dostopen delavcem ali pooblaščenim osebam upravljavca za izvajanje vzdrževanja in rednega pregledovanja (24. člen Odloka). V skladu s 14. členom Odloka je priključek na javni vodovod je dovoljen samo s soglasjem za priključitev na vodovod, ki ga izda upravljavec v skladu z določili tega odloka in v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov. Montažo vodovodnega priključka (instalacijska dela, tlačni preizkus in montažo vodomera) na javni vodovod, razen zemeljskih in ureditvenih del, lahko izvede le upravljavec oziroma s soglasjem upravljavca za taka dela usposobljen izvajalec. Izdelava vodovodnega priključka se izvede na stroške investitorja (uporabnik), prav tako tudi prva vgradnja vodomera na obstoječih priključkih. Po končani gradnji uporabnik vodovodni priključek brezplačno prenese v upravljanje upravljavcu. Vsak obračunski vodomere mora pristojni organ pregledati in žigosati. Načrtovanje in gradnja priključka objekta najavili vodovod mora izvesti investitor na lastne stroške. Za vsak vodovodni priključek ali spremembo obstoječega priključka se mora izdelati projektna dokumentacija. Vodovodni priključek se lahko izvede le na podlagi projektne dokumentacije in pisnega soglasja upravljavca javnega vodovoda ob nadzoru predstavnika upravljavca, ki o pravilnosti izvedbe del izdelava zapisnik. Pred zasipom vodovodnega priključka je obvezna izvedba tlačnega preizkusa, ki ga izvede izvajalec del in izvedba geodetskega posnetka, ki ga izdelava pooblaščenno podjetje ter ga preda upravljavcu javnega vodovoda. Sestavni deli vodovodnega priključka so priključni in zaporni elementi na mestu priključka na javni vodovod s pripadajočimi spojniki, vgradno garnituro in cestno kapo, priključna in zaščitna cev z vsem pripadajočim materialom, zaporna armatura pred vodomrom, nepovratni ventil kot vložek v vodomere ali kot posebna armatura pri vodomrih od DN 50 dalje, vodomere in zaporna armatura z izpustom za vodomrom, kot sestavni del interne vodovodne inštalacije. Oprema merilnega mesta mora biti iz trajno nerjavečega materiala. Priključna cev mora biti izvedena v padcu v smeri proti priključku na javni vodovod zaradi odzračevanja. Padec proti objektu je dopusten le v primeru, če je zagotovljeno odzračevanje prek zračnikov, vgrajenih na javnem vodovodu. Sprememba nivelete priključne cevi do vključno DN 80 mm se zaradi poteka drugih komunalnih vodovodov lahko spremeni do ± 1 m od osnovne linije brez vgradnje zračnikov ali blatnikov. Za večje dimenzije priključnih cevi je v teh primerih obvezna vgradnja armaturnih elementov. Priključna cev mora potekati pravokotno na objekt ali vzporedno z objektom. V tem primeru mora biti odmik priključne cevi od objekta 1-2 m. Priključna oziroma zaščitna cev mora biti na območju, kjer je vgrajena v zemljišče, položena na peščeno posteljico debeline 10 cm iz dvakrat sejanega peska ter obsuta in zasuta z enakim materialom v višini najmanj 10 cm nad temenom cevi. Dimenzije priključnega vodovoda in vodomera določi projektant interne vodovodne inštalacije na podlagi izračuna pretoka vode po obremenilnih vrednostih (OV) v okviru standardnih dimenzij, navedenih v prejšnjih poglavjih tega pravilnika. Ne glede na izračun je najmanjša velikost priključne cevi DN 25 (d 32), najmanjša velikost vodomera pa DN 20.

Trasa priključne cevi mora potekati po javnih zemljiščih in po funkcionalnem zemljišču priključenega objekta. Izjemoma lahko trasa poteka tudi prek drugih zemljišč, vendar mora v tem primeru naročnik priključka pridobiti pisno soglasje lastnika tega zemljišča k nameravanemu posegu. Na celotni trasi priključne cevi mora biti 30 cm nad temenom vodovodne ali zaščitne cevi vgrajen opozorilni trak s kovinskim vložkom in napisom "POZOR VODOVOD". Priključne cevi do vključno DN 50 morajo biti PE tlačne stopnje PN 12.5 in vgrajene v zaščitni cevi. Material zaščitne cevi je PVC ali PE. Tlačna stopnja zaščitne cevi je najmanj PN 6. Velikost zaščitne cevi za priključno cev do DN 32 (d 40) je velikost zaščitne cevi najmanj d 75, za priključno cev do DN 40 (d 50) je velikost zaščitne cevi najmanj d 90, za priključno cev do DN 50 (d 63) je velikost zaščitne cevi najmanj d 110. Zaščitno cev je glede na vrsto materiala priključne cevi dovoljeno vgrajevati v največ treh krivinah, katerih polmer je določen s pogojem proizvajalca cevi. Prostor med notranjo steno zaščitne cevi in zunanjo steno vodovodne cevi mora biti elastično zatesnjen zaradi preprečitve vdora vode v merilno mesto. Prehodi zaščitne cevi med stenami objekta in pri vstopu v merilno mesto morajo biti trajno elastično zatesnjeni.

Dimenzije priključnega vodovoda in vodomera določi projektant interne vodovodne inštalacije na podlagi izračuna pretoka vode po obremenilnih vrednostih (OV) v okviru standardnih dimenzij, navedenih v prejšnjih poglavjih tega pravilnika. Ne glede na izračun je najmanjša velikost priključne cevi DN 25 (d 32), najmanjša velikost vodomera pa DN 20.

V skladu s 19. členom na oskrbovalnem območju, kjer občina zagotavlja oskrbo s pitno vodo s storitvami javne službe, ni dovoljena oskrba s pitno vodo z lastno oskrbo s pitno vodo. Uporabnik se sme oskrbovati iz javnega vodovoda in hkrati lastnega vodnega vira le, če sta priključek in interna napeljava na javni vodovod in lastni vodni vir izvedena ločeno, brez kakršnekoli medsebojne povezave in če ima uporabnik za rabo vode iz lastnega vira pridobljeno vodno dovoljenje.

3. Kanalizacijsko omrežje

Obravnava območje ima zagotovljeno izvajanje obvezne občinske javne službe odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih vod ter odvajanja padavinske vode Občina Gorenja vas-Poljane, v okviru režijskega obrata, kije organizacijska enota občinske uprave. Obravnava območje je delno opremljeno z javno kanalizacijo komunalnih in padavinskih voda. Zaradi rekonstrukcije prometnih in zelenih površin je potrebno načrtovati prestavitev obstoječega kanalizacijskega omrežja na način, da se zagotovi nemoteno, gravitacijsko in varno odvajanje odpadne vode.

Upoštevanji morajo biti veljavna zakonodaja s področja varstva okolja, odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih voda v javno kanalizacijo. Projektira in gradi se izključno ločen kanalizacijski sistem komunalne in padavinske vode. Zasnova funkcionalnih enot naj omogoča optimalno koriščenje kanalizacijskih sistemov in objektov. Členitev urbane površine mora omogočiti smotrno zasnovo kanalizacijskih naprav in njihovo vzdrževanje. Pri načrtovanju izrabe prostora je potrebno predvideti zadostne odmike objektov in vodov od javne kanalizacije.

Horizontalni (svetli) najmanjši odmik od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov praviloma ne sme biti manjši od 1,5 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom kanala v osi kanala in oklepa s hipotenuzo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35°. Minimalni horizontalni odmik so: 2 m od dreves, 1 m od grmičevja. Horizontalni odmiki so v posebnih primerih in v soglasju z upravljavci posameznih komunalnih vodov lahko tudi drugačni, vendar ne manjši, kot jih določa standard SIST EN 805.

V primeru vertikalnih križanj z drugimi vodi je potrebno predvideti križanja z ustrezni razdaljami, ki ne smejo biti manjše od svetle mere 30 cm. Pri križanju kanalizacijskega sistema z vodovodom (vodovod je višinsko lociran pod kanalizacijo ali vodovod v slabo prepustni zemljini, kot so gline, ...) je potrebno, če s strani soglasodajalca ni drugače določeno, vodovod vgraditi v zaščitni cevi, tako da sta ustji zaščitne cevi odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije, najmanj 3 m na vsako stran. V izjemnih primerih je v dogovoru z upravljavcem vodovod lahko dodatno zaščiteno tudi s črnim hidroizolacijskim trakom, glinen naboj z dodatkom bentonita ali drug potrjen način, vendar vertikalni odmik (od temena zaščitne cevi do temelja kanalizacijskega kanala) ne sme biti najmanjši 30cm. V primeru križanj z drugimi komunalnimi vodi oz. infrastrukturo morajo biti križanja izvedena skladno z veljavnimi soglasji pristojnih soglasodajalcev.

Pri posegu v varovalno območje javne kanalizacije se mora v projektu predvideti ukrepe varovanja javne kanalizacije. Med izkopom se mora zagotovi stabilnost obstoječih naprav in podzemnih napeljav. Kanalizacijsko omrežje mora biti projektirano in zgrajeno tako, da zagotavlja kvaliteten in gospodaren odvod odpadne komunalne vode ter zagotavljan minimalne stroške obratovanja in vzdrževanja.

Pozornost je treba posvetiti topografskim značilnostim terena in geološki sestavi tal. Kjer so geološke karte pomanjkljive, je treba izvesti raziskave. Z geotehničnimi raziskavami je treba pridobiti natančne podatke o obtežbah kanalov in objektov na njih, nevarnosti drsin, posedanju, gibanju finih delcev (izpiranju), nabrekanju v glinenih slojih, toku in gladini podtalnice, možnostih napajanja vodonosnika, obremenitvah bližnjih objektov in cest in agresivni zemljini ali podtalnici.

Najmanjši dovoljeni naklon kanala javne kanalizacije komunalnih odpadnih vod se določi tako, da hitrost v kanalu pri srednjem dnevnem pretoku ni manjša od 0,8 m/s. Revizijski jaški se gradijo na mestih, kjer se menjajo smer, naklon ali prečni profil kanala in na mestih združitve dveh ali več kanalov. Maksimalne razdalje med revizijskimi jaški so načeloma za kanale fi160 do fi250 40,0m. Pri projektiranju in izvedbi kanalizacijskega sistema mora izvajalec zagotoviti pogoje, da se na novozgrajeni kanal lahko priključijo vsi objekti na predmetnem območju gradnje kanala in zagotovi maksimalna možnost priklopa z gravitacijskim odtekanjem vode. Ta pogoj bo izpolnjen z ustrezno projektirano traso kanala, globino kanala, izgradnjo sekundarnih kanalov, načrtovanjem priklopov objektov na javno kanalizacijo in zagotavljanjem ostalih tehničnih rešitev. Cevi za javne kanalizacijske sisteme morajo ustrezati veljavnim standardi in ostali zakonodaji. Kanalizacijske cevi morajo imeti slovensko tehnično soglasje, certifikat in poročilo o preizkusu. Vsi elementi sistema, kot so cevni razvod, spojni kosi, priključni kosi morajo biti izdelani iz enakega materiala. Kanalizacijske cevi so razvrščene glede na premer in obodno togost. Cevi katere se bodo vgrajevale morajo imeti minimalno obodno togost: SN 8 kN/m² in SN 16 kN/m² - na izpostavljenih mestih (plazovito območje, usadi, cesta, dvorišča, transportne poti in druge povozne površine). Kanalizacijske cevi so lahko izdelane iz trdega PVC-ja - gladke izvedbe ali pa iz polietilena - rebrasta izvedba. Cevi za kanale javne kanalizacije se mora polagati na peščeno posteljico minimalne debeline 10 cm, v primeru daje naklon manjši od 0,5%, pa na betonsko podlago. Cevi za kanal javne kanalizacije ali spojni kanal se morajo zasipati z nevezanim materialom v taki debelini, daje kanal zaščiteno pred mehanskimi poškodbami. V primeru, da cevi ne bi prenesle temenske obremenitve, jih je potrebno zaščititi z betonsko oblogo v debelini, ki se določi na podlagi statičnega izračuna.

Izvedbo tlačnega voda in izbiro materiala narekujejo terenske razmere in dejanske možnosti izvedbe. Na tlačnih vodih se morajo na začetku in koncu vgraditi čistilne kose, preko katerih se lahko naredijo obvodi in čiščenje v primeru zamašitve. V primeru izvedbe tlačnega voda daljšega od 400 m se mora na dostopnem mestu na polovici trase predvideti jašek s čistilnim kosom ali K- kosom za nujne primere čiščenja v obe smeri

tlačnega voda. Globina vkopa tlačne cevi naj bo minimalno 100 cm. Zaradi ustavljanja in zaganjanja črpalk morajo biti s hidravličnim izračunom ugotovljena tlačna nihanja za vsak vod, daljši od 50 m, in predviden način varovanja tlačnega voda pred vodnim udarom.

Kanalizacijski revizijski jaški morajo ustrezati veljavnim standardom in ostali zakonodaji, imeti morajo tudi slovensko tehnično soglasje. Vsi elementi jaška, kot so stene, mulda, vtok, suhi vtok, priključki in iztok morajo biti izdelani iz enakega materiala in v celoti izdelani v kontroliranih pogojih v tovarni oz. proizvodnih prostorih proizvajalca. Izdelava ali predelava kanalizacijskih jaškov na gradbišču ni dovoljena.

Splošne zahteve za kanalizacijske jaške: jaški morajo biti izdelani iz poliestra ali polipropilena (uporaba betonskih jaškov ni dovoljena), notranjost jaškov mora biti gladka, na gradbišče morajo biti dostavljeni jaški z že pripravljenimi vtoki, suhimi vtoki, priključki in iztoki. Pripravljeni priključki na jašku morajo biti ustreznega premera, izdelani morajo biti kvalitetno, vodotesno in biti morajo gladki, da se prepreči nabiranje in zastajanje nesnage in trdih delcev. Jaški morajo imeti gladko oblikovano muldo v naklonu, tako da se prepreči zastajanje nesnage in gladke lepo oblikovane priključke. Jaški morajo biti minimalno premera: fi800mm - za sekundarne kanale globine do 1,5m; fi1000mm - za primarne in sekundarne kanale globine od 1,5 do 2,5m; fi1200mm - za primarne in sekundarne kanale globine nad 2,5m, kateri morajo imeti na vrhu konusno zožitev na 100cm. Za umerjanje hitrosti odpadne vode in premostitev velikih višinskih razlik se morajo uporabljati kaskadni jaški in umirjevalni sferični ali energijski jaški, katerih premer je določen z globino jaška in premerom priključka. Jaški morajo imeti izdelano AB krono z LTŽ pokrovom fi600mm, s protihrupnim vložkom na zaklep nosilnosti B 125 kN (neobremenjene površine), 250kN (delno in občasno obremenjene površine, travniki, pločniki,...) in nosilnosti 400kN (obremenjene površine ceste, parkirišča,...). Na pokrovu mora biti napis »KANALIZACIJA«. Na izpostavljenih mestih, kjer obstoji nevarnost nalivanja meteorne vode v kanalizacijske jaške preko prezračevalnih rež na pokrovu, se morajo vgraditi polni pokrovi (kotanje, parkirišča, ceste, doline s hudourniškim značajem, poplavno območje,...). Jaški v razdalji do 10 m od stanovanjskih in poslovnih objektov morajo preprečevati širjenje smradu v okolico (protismradni pokrovi). Jaški morajo biti vodotesni, kar mora izvajalec dokazati s preizkusom in poročilom akreditiranega gradbenega laboratorija. Revizijski jaški morajo omogočajo zračenje oz. odvod nevarnih in eksplozivnih plinov, čiščenje, vzdrževanje in dostop do kanalizacijskih cevi. Jaški morajo biti dostopni za potrebe kontrole, čiščenja in vzdrževanja s stroji, zato morajo imeti vgrajeno vstopno lestev. Odvajanje komunalnih in padavinskih vod je potrebno načrtovati v ločenih kanalizacijskih sistemih, ki se navežejo na obstoječo kanalizacijo komunalnih in padavinskih voda.

Vsi revizijski jaški morajo biti vgrajeni strokovno in kvalitetno, tako da so izpolnjeni naslednji pogoji: zagotovi se ustrezna utrjenost oz. nosilnost dna gradbene jame, izdela se utrjeno nasutje iz kamnitega drobljenca granulacije 0-32mm v minimalni debelini 30cm, v kolikor je spodaj glina ali druge slabo nosilne zemljine pa minimalne debeline 50cm po predhodni vgradnji armiranega politlaka (meritve nosilnosti), na nasutje se vgradi armirano betonski temelj iz betona C25/30 debeline 15cm in armaturo Q335 ter delnim obbetoniranje pete jaška do višine 30cm, sledi vgradnja ustrezno pripravljenega kanalizacijskega jaška z izdelavo priklopov in iztoka, zasip in obsip jaška s kamnitim drobljencem granulacije 0-8mm in utrjevanjem po plasteh do zahtevane nosilnosti $E_{v2}=80$ MPa. Zasip preostalega dela gradbene jame in oblikovanje brežin z materialom od izkopa z utrjevanjem, planiranjem, humusiranjem in zatratitvijo s primerno travno mešanico. Vgradnja podložnega betona debeline 15cm, za AB krono revizijskega jaška, vgradnja krone in obbetoniranje krone revizijskega jaška z LTŽ pokrovom zahtevane nosilnosti, z betonom C16/20.

Načrtovati in izvesti je potrebno: vzpostavitev prvotnega ali boljšega površinskega stanja, po končanih delih; pregled in čiščenje kanalizacije in kanalizacijskih jaškov in tesnostni

preizkus jaškov s strani akreditiranega gradbenega laboratorija in izdaja poročila ter geodetski posnetek izvedenega stanja in kartiranje. Pri vgradnji kanalizacijskih jaškov je potrebno zagotoviti takšno kvaliteto vgradnje in pogoje, da se prepreči posedanje (razpoke na asfaltu, počene AB krone), lomljenje LTŽ pokrovov in druge poškodbe, ki so posledica slabe kvalitete vgrajenih materialov, nekvalitetne vgradnje in premajhne nosilnosti. Pri vgradnji LTŽ pokrovov v tako imenovane nepovozne površine, kot so zelenice, travniki, njive, ..., mora izvajalec pri določanju njihove nosilnosti upoštevati, da se zemlja obdeluje s kmetijsko mehanizacijo (traktorji, nakladalke, balirni stroji, ...), zato morajo biti v takšnih primerih vgrajeni pokrovi minimalne nosilnosti C 250kN. Zgornji nivo pokrova jaška ne sme biti pod nivojem zemljišča in ne sme iz zemljišča gledati več kot 2 cm.

Na priključku padavinskih voda z utrjenih površin na javno meteorno kanalizacijo morajo biti zgrajeni peskolovi, ki morajo biti dimenzionirani tako, da pretoka skozi peskolov ne presega hitrosti 0,2 m/s in zadrževalnik prvega naliva padavinskih voda ustreznih dimenzij.

V primeru posebne onesnaženosti komunalnih ali padavinskih voda (vode iz gostinskih lokalov, proizvodnji objektov, ...) je potrebno vodo pred odvajanjem v javno kanalizacijo očistiti v ustrezni interni čistilni napravi. V objektih kjer se vrši dejavnost (priprava hrane itd) je potrebno predvideti ustrezne lovilce maščob in olja ter drugo predčiščenje odpadnih vod in pridobiti ustrezna dovoljenja, kot to zahteva Uredba o emisiji snovi in toplote pred odvajanjem odpadnih voda v javno kanalizacijo. Kjer obstaja možnost, da bi zaradi okvar ali drugih vzrokov lahko odtekla v javno kanalizacijo taka odpadna voda, ki bi lahko povzročila okvare in poškodbe javnega kanalizacijskega sistema ali porušile režim delovanja na čistilni napravi, mora biti interna kanalizacija zgrajena tako, da je možno odvod v javno kanalizacijo prekiniti oziroma zadržati.

Vsak novozgrajeni kanal mora biti pregledan s TV kamero in preizkušen na vodotesnost z zrakom oziroma z vodo. Kanalizacijski jaški se preizkušajo na vodotesnost posebej. Preizkus vodotesnosti opravljajo pooblaščen pravne in fizične osebe, ki o preizkusu napravijo zapisnik v skladu z veljavnimi normativi.

Črpališča se gradijo povsod tam, kjer vode ni mogoče odvajati gravitacijsko (težnostno) in je potrebno prečrpavanje za dvig vode na višji nivo, kjer se ponovno omogoči gravitacijsko odvajanje. Pri črpališčih je potrebno zagotoviti naslednje pogoje: akumulacijski bazen mora biti primeren za sprejemanje odpadne vode tudi pri minimalnem in maksimalnem dotoku, čas akumuliranja med vklopoma črpalke je maksimalno 2 uri oziroma pri izračunu minimalne črpalne prostornine akumulacijskega bazena se mora upoštevati največje dovoljeno število vklopov črpalk na uro glede na karakteristike črpalk, vendar ne več kot 40 na dan, svetli premer tlačnega voda mora biti minimalno DN 80, v primeru uporabe črpalke z noži (manjše ali hišno črpališče) lahko tudi manjši, minimalne potrebne hitrosti v tlačnih kanalih pri nominalni kapaciteti črpalke: vertikalni vodi 1 m/s, horizontalni vodi 0,8 m/s, maksimalna hitrost v tlačnem vodu pri delovanju obeh črpalk paralelno maksimalno 2 m/s, grablje ali sito je treba nameščati pri črpališčih z dotokom, večjim od 30 l/s, zmogljivost črpalk se določa na podlagi maksimalnega dotoka v akumulacijski bazen, črpališče mora biti opremljeno z črpalkami s stoodstotno rezervo in krmiljeno tako, da se rezervne črpalke ciklično izmenjujejo z aktivnimi, rotor črpalke brez predhodnega čiščenja oz. sekanja večjih delcev mora omogočati prehod delcev velikosti minimalno 100 mm (80 mm za manjša črpališča). Oprema za krmiljenje, nadzor, telemetrijo in prenos podatkov v nadzorni center mora vključevati števec obratovalnih ur za vsako črpalko, spremljanje tekočega stanja (nivo vode, vklop črpalk, način delovanja, ...), alarmiranje v primeru okvar in dviga odpadne vode na nivo kritičnega stanja, krmiljenje načina delovanja črpalk in ipd. Oprema za krmiljenje in prenos podatkov mora ustrezati internim standardom izvajalca gospodarske javne službe in že vzpostavljenemu sistemu. Črpališče naj bo praviloma

okrogle oblike, ustreznega premera in mora imeti urejen dostopno s specialnim vozilom za čiščenje kanalizacije ter po možnosti opremljeno z dovodom pitne vode oz. nadzemnim suhim hidrantom. Pokrov črpališča mora biti demontažne izvedbe na zaklepanje. Elektro omarica mora biti razdeljena na dva ločene dela za potrebe NN priključka na električno omrežje in krmilnika z opremo za kontrolo delovanja, krmiljenje, telemetrijo in brezžičnega GSM, GPRS prenosa podatkov v nadzorni center upravnika kanalizacijskega sistema. Elektro omara mora biti locirana v neposredni bližini črpališča (maksimalna oddaljenost do 15 m), postavljena na betonski podstavek ali fasado objekta, tako bo varna pred poplavnimi vodami in v skladu z zahtevami distributerja električne energije.

Za soglasja k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja mora projekt vsebovati: splošni in urbanistični del projekta, tehnični del, načrti arhitekture, načrti gradbenih konstrukcij, načrti strojnih instalacij (kanalizacije), opis predčiščenja in odvajanja komunalnih odpadnih vod, vključno z zadrževalniki padavinskih voda, peskolovi, lovilci olja, ponikovalnicami, morebitnimi čistilnimi napravami za predčiščenje in potrebnimi strokovnimi ocenami.

Načrtovanje, gradnja in vzdrževanje priključkov objektov na javno kanalizacijo so stroški investitorja. Priključke objektov na javno kanalizacijo se mora načrtovati tako, da se varuje objekt pred morebitnim škodljivim delovanjem komunalnih ali padavinskih voda v primeru izrednih dogodkov (npr. zamašitev kanala ipd). V primeru nezadostnih padcev se odvod vode iz nižje ležeče etaže (npr. kleti) izvede preko hišnega črpališča ali namestitvijo protipovratne lopute, kot je situaciji primerno. Gradnja hišnih priključkov se lahko izvede na podlagi zahteve investitorja ali pisnega poziva občine, pridobljenega soglasja in plačanega komunalnega prispevka. Gradnjo priključka na kanalizacijsko omrežje lahko izvede le s strani upravljavca javne kanalizacije potrjeni izvajalec.

Načrtovanje, gradnja in vse kar je povezan s prestavitvijo javne kanalizacije zaradi gradnje objekta ali opreme objekta mora zagotoviti investitor dotičnega objekta na lastne stroške. Investitor gradnje kanalizacije, ki ima značaj javne kanalizacije, mora le-to predati v lastništvo občini v skladu z Odlokom in Pravilnikom. Ob primopredaji, o kateri se sestavi zapisnik, mora investitor izročiti občini oziroma izvajalcu javne službe naslednjo dokumentacijo: PGD projekt z gradbenim dovoljenjem, PID - projekt izvedenih del, izdelan po določbah pravilnika o katastru kanalizacijskega sistema, (vsebovati mora podatke, ki so vsebovani v katastru izvajalca javne službe), NOV - navodila za uporabo in vzdrževanje, zapisnik o preizkusu vodotesnosti, uporabno dovoljenje, evidence, knjigovodske in blagajniške podatke, listine o lastništvu, podatke o terjatvah in dolgovi in druge poslovne zadeve. Na podlagi zapisnika o prevzemu kanalizacije izvajalec javne službe le-to vnese v kataster kanalizacijskega sistema, občina pa v svoja osnovna sredstva, (kakšen prenos brezplačen ali odplačen, kaj pa služnost na zemljišču).

Vsakdo, ki povzroči materialno škodo na kanalizacijskem omrežju, objektih in napravah oziroma povzroči škodo zaradi škodljivih odpadnih voda, je dolžan to škodo povrniti in o škodi nemudoma obvestiti upravljavca javne kanalizacije in druge pristojne službe.

Pri načrtovanju javne kanalizacije se morajo upoštevati Odlok in Pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi javne kanalizacije v Občini Gorenja vas-Poljane (Ur. 1. RS št. 95/2008). Ob tem se upošteva na območju RS veljavne SIST standarde s predmetnega področja. Pri projektiranju in izgradnji ločenega sistema kanalizacije je potrebno zagotoviti takšne rešitve, da je na vsakem mestu možen dostop z ustrezno mehanizacijo za potrebe obratovanja in vzdrževanja javne kanalizacije in kanalizacijskih naprav. Kanalizacijski sistem, kjer je možno, mora potekati v javnih površinah, kot so ceste ali druge enostavno dostopne površine.

4. Elektroenergetsko omrežje, javna razsvetljava in komunikacijsko omrežje

Vsi novi vodi se, glede na smernice OPN občine Gorenja vas - Poljane, člen št. 58 (Uradni list 48/10 z dne 4.6.2010), z izvedbo novih cestnih povezav izvedejo pod zemljo v trasi ceste. Podatki o obstoječi infrastrukturi so pridobljeni od posameznih upravljavcev. Pred izvedbo je potrebno na terenu določiti natančno lego posameznih vodov.

Elektroenergetsko omrežje in javna razsvetljava je urejeno v skladu z skladu z OPN občine Gorenja vas - Poljane, člen št. 59 (Uradni list 48/10 z dne 4.6.2010).

Upravljavec srednje napetostnega in nizkonapetostnega električnega omrežja na območju občine Gorenja vas - Poljane je Elektro Ljubljana d.d., ki omrežje vzdržuje ter ga tudi gradi glede na trenutne potrebe v prostoru. Na območju obravnave poteka 20 Kv daljnovod (vir: gis.iobcina.si, 4.10.2011).

Predvidene prostorske ureditve podane v osnutku predmetnega prostorskega akta segajo v območje varovalnega pasu obstoječega srednjenapetostnega (v nadaljevanju SN) nadzemnega voda DV 20 kV Gorenja vas, ki poteka po parcelah št. 378/1, 399/2 in 1445/2.

Preko ureditvenih parcel, ki so zajete v osnutku predmetnega prostorskega akta potekajo tudi nizkonapetostni (NN) zemeljski in nadzemni vodi. Omenjeni NN vodi se nahajajo iz transformatorskih postaj 20/0,4 kV Poljane (parc. št. 394/5) in Poljane šola (parc. št.812/1) in pomenijo del izvodov 2-Poljane levo oziroma 2-Poljane desno.

V koridorju obstoječih in predvidenih daljnovodov novogradnja, gradnja in saditev drevja visoke rasti ni dovoljena. Za vsak poseg v koridor je potrebno soglasje upravljavca.

Pri tem je potrebno upoštevati zahteve Pravilnika o pogojih in omejitvah gradenj, uporabe objektov ter opravljanja dejavnosti v območju varovalnega pasu elektroenergetskih omrežij (Ur.l. RS, št. 101/2010).

Obravnavano območje se oskrbuje z električno energijo preko distribucijskega elektroenergetskega omrežja v upravljanju Elektro Ljubljana d.d..

Komunikacijsko omrežje je urejeno v skladu z OPN občine Gorenja vas - Poljane, člen št. 61 (Uradni list 48/10 z dne 4.6.2010).

Območje OPPN načrta POL 52-8 v Poljanah je s stališča telekomunikacijske komunalne uredenosti vezano na TK kabelsko omrežje ponudnika Telekom Slovenije d.d. in sicer v funkcijsko lokacijo (telefonska centrala) Gorenja vas.

Po zemljiščih območja potekajo obstoječe telekomunikacijske naprave Telekoma Slovenija d.d. (MK; KKO), katere je potrebno pred pričetkom del označiti in primerno zaščititi. Zaščito obstoječih telekomunikacijskih naprav je potrebno projektno obdelati v skladu s predpisi in pogoji Telekoma Slovenija d.d. (zaščitne cevi 4xPVC \varnothing 110 s pripadajočimi jaški).

Vsa dela v zvezi z zaščito in prestavitvami tangiranih telekomunikacijskih naprav pri posegih v prostor izvede Telekom Slovenije, d.d.

Predvidi se izgradnja javne razsvetljave ob novi prometni infrastrukturi. Interne površine znotraj območja bodo osvetljene preko interne razsvetljave.

Omrežje javne razsvetljave v naselju mora biti zemeljsko. Polaganje kablov je praviloma ob poti ali ob cesti. Cesta in hodnik za pešce se opremi z uličnimi svetilkami (enotni, že obstoječi tip javne razsvetljave za celo občino), ki morajo biti oblikovno usklajene z ostalimi elementi urbane opreme na celotnem obravnavanem območju.

Posebno pozornost je potrebno posvetiti onesnaževanju prostora z močno razsvetljavo. Za osvetljevanje poti, ceste in objektov se lahko uporabljajo le popolnoma zasenčena svetila z ravnim zaščitnim in nepredušnim steklom in s čim manjšo emisijo UV-svetlobe (halogenska svetila), namestitve novih obcestnih svetilk naj se omeji na minimum, po polnoči naj se moč osvetljevanja zmanjša, reklamna in okrasna osvetlitev naj se časovno omeji (največ do 22. ure), posamezni objekti naj imajo svetila opremljena s senzorji.

Predvideti je potrebno primerno splošno lokalno razsvetljavo. Razsvetljavo izdelati z energetsko varčnimi žarnicami. Osvetljenost naj bo usklajena z namenom osvetlitve prostora, enako velja za izbor stopnje mehanske zaščite. Svetilke zunanje razsvetljave bodo v skladu z **»Uredbo o mejnih vrednostih svetlobnega onesnaževanja okolja«** (Ur. l. RS 81/2007). Uporabljene bodo svetilke, katerih delež svetlobnega toka, ki seva navzgor, je enak 0% (ULOR=0%). Določene svetilke bodo imele tudi vizir, ki omejuje nepotrebno sipanje svetlobe tja, kjer je ne potrebujemo.

Napajanje z električno energijo predvideti iz obstoječega glavnega razdelilnika javne razsvetljave. Sistem napajanja je TN-S, zaščitni ukrep pred udarom električnega toka se izvede z nadtokovno zaščito.

Kabli naj se polaga v kabelsko kanalizacijo.

Skladno s priporočili za cestno razsvetljavo PR5/2-2000 določimo potrebno svetlost oz osvetljenost. Na osnovi vrste in pričakovane hitrost prometa določimo skupino situacij. V našem primeru je hitrost omejena na 30 km/h pri pričakovanih udeležencih MTKP – motorni promet, počasni promet, kolesarji in pešci. Iz teh podatkov sledi izbira svetlobnotehničnih razredov M in skupina situacij B2. V našem primeru je razred M3c za katerega veljajo zahteve:

Lsr	Srednja svetlost cestne površine (cd/m ²)	1,0
U0	Splošna enakomernost svetlosti	0,4
U1	Vzdolžna enaomernost svetlosti	0,5
TI	Relativni porast praga zaznavanja (%)	15
Ko	Količnik svetlosti okolice	0,5

Drogovi in temelji

Stebri oz. drogovi morajo ustrezati karakteristikam za vetrovno cono II.

Drogovi za razsvetljavo morajo ustrezati zahtevam harmoniziranega standarda SIST EN 40 v naslednjih delih:

- SIST EN 40 - 1 Drogovi za razsvetljavo – Izračun
- SIST EN 40 - 2 Projektiranje in preverjanje – Preverjanje z preizkušanjem
- SIST EN 40 - 3 Drogovi za razsvetljavo – Preverjanje z izračuni
- SIST EN 40 - 2 Drogovi za razsvetljavo – Splošne zahteve in mere
- SIST EN 40 - 5 Drogovi za razsvetljavo – Izračun

z antikorozijsko zaščito po EN ISO 1461.

Skladno z zahtevami standarda morajo biti odprtine za priključno ploščo v drogu na zadnji strani gledano iz strani vožnje. Prav tako se izvedejo ustrezni temelji z dovodnimi in odvodnimi cevmi ter valjancem za kandelabre po navodilih proizvajalca drogov oz. kompletnih kandelabrov. Temelji kandelabrov morajo biti statično preverjeni tako da

ustrezajo. Vso potrebno tehnično dokumentacijo s certifikati oziroma atesti ter statičnimi izračuni dostavi izvajalec del oziroma dobavitelj stebrov.

Montaža drogov se izvrši na sidrne vijake in na vrhu se pritrdi svetilka, ki mora ustrezati pogojem zaščite IP65, temperaturnemu območju -20 do +40°C, IK8 meh. zaščiti, UV zaščiti, v skladu z uredbo o svetlobnem onesnaženju, izračunani po SIST EN 40.

Kabelska kanalizacija

Kabli bodo v celoti položeni v kabelsko kanalizacijo. Na ustreznih mestih je treba zgraditi kabelske jaške primernih dimenzij.

Polaganje kablov

V primeru da bodo nekateri kabli deloma položeni po zelenih površinah, tako da bodo položeni direktno v zemljo, mora izvajalec upoštevati pravilni način polaganja.

Odmiki od drugih komunalnih vodov

Pri izdelavi sumarnega načrta komunalnih vodov in pri samem izvajanju del je treba upoštevati predpise glede zahtevanih odmikov električnih kablov od ostalih komunalnih vodov:

- a) vodovod zahteva minimalni odmik kablov:
 - 50 cm od obstoječega in projektiranega vodovoda
 Pri križanju električnega kabla z vodovodom mora biti medsebojna oddaljenost min. 30 cm, pri tem pa mora biti električni kabel v mehansko odporno zaščitni cevi.
 - b) Pri vzporednem poteku kablov s plinovodom je potrebno zagotoviti odmik 100 cm, pri križanju pa mora biti medsebojna razdalja 30 cm, s tem da je kabel na mestu križanja zaščiten s PVC cevjo dolžine 3 m.
 - c) Minimalna razdalja kabelske trase od dreves mora znašati 200 cm.
 - d) Od tel. kablov mora biti minimalna oddaljenost energetskih kablov na odseku približevanja najmanj 50 cm
 - e) Križanje energetskih kablov s telekomunikacijskimi kabli mora biti izvedeno praviloma pod kotom 90, nikakor pa ne sme biti pod kotom, ki bi bil manjši od 45. Vertikalna oddaljenost na mestu križanja naj znaša 30 cm.
- Če teh pogojev ni mogoče izpolniti, je treba elektroenergetski kabel položiti v 2 do 3 m dolge zaščitne železne cevi, telekomunikacijski kabel pa v cevi s slabo prevodnega materiala (salonit juvidur)
- f) Pri paralelnem poteku distribucijskih kablov s kabli za javno razsvetljavo mora znašati razdalja med kabli in svetilkami javne razsvetljave najmanj 50 cm. Zaradi medsebojnih vplivov in termične obremenitve kablov znašajo minimalne razdalje med energetskimi kabli za napetost do 1 kV in 20 kV najmanj 7 cm.

To razdaljo je treba upoštevati tudi zaradi zagotovitve tudi dovolj širokih tras za energetske kable, kar je še posebno važno na tistih mestih, kjer poteka paralelno večje število kablov.

5. Alternativni viri energije

Dopušča se uporaba alternativnih virov za energetske oskrbo objektov v skladu s predpisi, ki urejajo to področje.

Pri zasnovi novih objektov naj se upoštevajo principi za zmanjšanje porabe energije. Resolucija o strategiji učinkovite rabe in oskrbe Slovenije z energijo (Uradni list RS, št. 9/1996 z dne 16. 2. 1996) predvideva uporabo biomase kot eno od prednostnih nalog pri spodbujanju uporabe obnovljivih virov, zato je na obravnavanem območju predvidena postavitve daljinskega omrežja na biomaso.

Potek komunalne in energetske infrastrukture je razviden iz grafičnega načrta številka 4.4. »Zbirni načrt komunalnih vodov in naprav«.

IX. DRUGI POGOJI IN ZAHTEVE ZA IZVAJANJE OPPN

23. člen

(obveznosti investitorjev in izvajalcev)

Za zagotavljanje prometne varnosti med izvedbenimi deli ter za zagotavljanje kakovosti bivalnega okolja med gradnjo in po njej imajo investitor in izvajalci naslednje obveznosti:

- promet med gradnjo morajo organizirati tako, da prometna varnost zaradi gradnje ni poslabšana in da ne prihaja do zastojev na obstoječem cestnem omrežju;
- zagotoviti morajo nemoteno komunalno oskrbo prek vseh obstoječih infrastrukturnih vodov in naprav. Infrastrukturne vode je treba takoj obnoviti, če so ob gradnji poškodovani;
- v času gradnje ne smejo biti prekoračene kritične ravni hrupa, predpisane za III. stopnjo varovanja pred hrupom;
- zagotoviti morajo sanacijo zaradi gradnje poškodovanih objektov, pripadajočih ureditev in naprav;
- v času gradnje je treba zagotoviti ustrezen strokovni nadzor, vključno z rednim nadzorom stanja sosednjih objektov in terena. Pred gradnjo je treba ugotoviti stanje objektov in namestiti naprave za merjenje posebkov. Investitor gradnje objekta je dolžan izvesti sanacijo posebkov na sosednji stavbi, če je le-ta nastala zaradi izvajanja gradbenih del. Stopnjo posebkov je treba ugotoviti s strokovno ekspertizo. V fazi PGD geomehanik določi, katere od obstoječih objektov je treba opazovati, in opredeli potreben obseg meritev;
- investitor mora naročilo za prevzem gradbenih odpadkov zagotoviti pred začetkom izvajanja gradbenih del.

24. člen

(dopustna odstopanja od načrtovanih rešitev)

1. Tlorisni gabariti objektov

Tlorisni gabariti objekta se smejo spremeniti do $\pm 2\%$, vendar ne več kot za + 1,00 m,

2. Višinski gabariti objekta

Odstopanja višinskega gabarita so lahko do $\pm 1,00$ m.

3. Višinska kote terena in pritličja

Dopustna so odstopanja višinskih kot terena in višinskih kot pritličij objektov do $\pm 0,50$ m.

4. Prometne ureditve, komunalni vodi, objekti in naprave

Odstopanja pri trasah prometnih ureditev, komunalnih in energetskih vodov ter naprav so dovoljena s soglasjem nosilcev urejanja prostora. Dopustne so spremembe tras posameznih prometnih ureditev, komunalnih vodov, objektov in naprav ter priključkov

zaradi ustrežnejše oskrbe in racionalnejše izrabe prostora. V skladu s pogoji upravljavcev so dopustne tudi izvedbe prometnih ureditev in komunalnih vodov, ki jih v fazi priprave OPPN ni bilo mogoče predvideti.

X. KONČNE DOLOČBE

25. člen

(usmeritve za določitev meril in pogojev po prenehanju veljavnosti OPPN)

Po izvedbi z OPPN predvidene prostorske ureditve so dopustna redna in investicijsko vzdrževalna dela, spremembe namembnosti v okviru dopustnih dejavnosti ter rekonstrukcije, s katerimi se ne spreminja zunanji gabarit objektov in fasadni plašč.

26. člen

(vpogled OPPN)

Občinski podrobni prostorski načrt je na vpogled vsem zainteresiranim na sedežu Občine Gorenja vas - Poljane in na Upravni enoti Škofja Loka.

27. člen

(uveljavitev)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:
Gorenja vas, dne

Župan Občine Gorenja vas - Poljane
Milan Čadež, l.r.